

KAYSERİ LİSESİ

YIL 15 SAYI 37 NİSAN-MAYIS-HAZİRAN 2007 ISSN: 1306-7168

BILGI VE RANDEVU

3
5
2 221 06 00

sağlık olsun

...hayat sağlıklı güzel...

ÖZEL
HUNAT
TIP MERKEZİ

KQ
TSE - ISO - EN
9000

"Güler yüzün merkezi"

Hunat Camii Yanı - KAYSERİ
www.hunat.com

KAYSERİ LİSESİ

Kayseri Lisesi-Yayın Klubü Faaliyettir.
ISSN : 1306-7168
Yıl : 15 Sayı : 37
2006-2007 MART-NİSAN-MAYIS

SAHİBİ

(Okul Müdürü)
ÖMER GÜVEN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

(Müdür Yardımcısı)
Şerife ÖZTÜRK

EDİTÖR

Vedat Ali TOK (Edb. Öğrt.)

YAYIN KURULU

Sedat KARAKOÇ (Edb. Öğrt.)
Vehbi KIVANÇ (Tarih Öğrt.)
Vedat Ali TOK (Edb. Öğrt.)

SEÇİCİ KURUL

H. Meral GÜNEŞ (Edb. Öğrt.)
Metin TOSUN (Edb. Öğrt.)
Salih ATAĞLU (Edb. Öğrt.)
Büşra OLGUN (10-B)
Gizem İLBASMIŞ (3-D)

HABERLEŞME ADRESİ

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ
P.K. 246 Tel : (0.352) 222 89 04
Belgegeçer (Fax): (0.352) 231 13 62

REKLAMLAR

Fatma KORKMAZ YELKANAT
Ahmet Sinan BOYLU (9-C)

Web & Mail

<http://www.kayserilisesi.com>
kayserilisesi@kaynet.com.tr

DİZGİ-BASKI

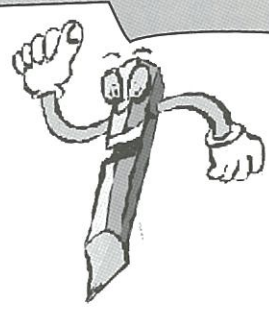
KARDEŞLER BASIM-YAYIN SANAYİ
Yenidoğan Mah. Matbaacılar Sit.
7. Blok No.76 KAYSERİ
TEL : (0.352) 331 61 00
www.kardeslerofset.com

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. M.E.B.'i görüşlerini yansıtmaz. Dergimize gelen yazıların yayınlansın yayınlansın diye iade edilmez.

İÇİNDEKİLER

Sunuş	2
Nura Koşan Gençleri (Okul Müdürü)	3
Karamanoğlu Mehmet Beyi Arıyorum	4
Dilimiz Neden Yok Oluyor?	5
Kirlenmek Zehirlenmek	5
Yeniden Lise Öğrencisi Olsaydım	6
Şehitler Diyarı Çanakkale	7
Atatürk'le İlgili	8
Acı	8
Çanakkale Ruhlu Bayraklar	9
İkiyüz Elli Üç Bin Şehit	10
Nevruz	10
Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun Ardından	11
Mevlana	12
Sönmeyen Meş'ale	13
"Ya Görüldüğün Gibi Ol, Ya Olduğun Gibi Görün..."	14
Hayat	14
Çemberdeki Ara Nağme	15-16-17
23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı	18
Dostluk	19
Asılsız Ermeni Soykırımına Bir Bakış	20
Duvarı Aşmak	21-22-23
Tahminlerin Ağuşunda	24
İhtiyar Gözyaşları	25
Davetsiz Misafir	26
Kele Yavrum	27
Oyun Arkadaşım	27
Bir Şair Olarak Fatih	28
Hayat Kitabının Sayfalarından	29
Millî Eğitim Bak. Sınıf Geçme ve Sınav Yönet. ve Alanların Belirlenmesi, Seçimi	30-31
Geliyorum Diyen Ölüm	32
Öğrendim ki...	33
İletişimsizliğin Kurbanları	33
Zamanı Kullanmada 25 Altın Kural	34
Kolay Değildir Osmanlı'da Berber Olmak...	35
Çağlayanlar	36
Denizin Derinliklerindeki Mucize...	37
Kayseri Lisesi Sosyal Dayanışma Kulübü	38
Okulumuzdan Haberler	39
Duyurular	40
Bulmaca -Gülmece	41-47

...SUNUŞ...

KIYMETLİ OKURLARIMIZ,

2006-2007 Eğitim-öğretim yılının sonuna gelmiş bulunuyoruz. Her geçen yıl, gelecek yılın umudunu taşır. Bir yılı daha, gelecek yıl yeniden başlayacağımızın umuduyla bitiriyoruz.

"Kayseri Lisesi Dergisi" bu yıl 15. yılını doldurdu. Bu kadar uzun oluklu olmayı hak eden dergimiz, umuyoruz ki, sizlerin desteğiyle yıllarca yaşayacak.

"Geçmişin zaman olur ki hayali cihan değer. "sözünden hareketle, her geçen günün geleceğin geçmişi olacağına bilinciyle geleceğe seslendik. Çalıştık;güzel düşündük, güzel söyledik. Bütün bu güzellikleri sizlerle paylaştık ve geleceğe güzel bir geçmiş bırakalım istedik. Bizler nasıl ki geçmişimizde gurur duyuyor, her attığımız adımda geçmişimizden feyiz alıyorsak, bizden sonrakilerde bizimle gurur duysun istedik. Bu düşünce doğrultusunda 15 yılı ve 37 sayıyı geride bırakmanın haklı gururunu birlikte yaşadık.

Bu sayımızda da öğretmenlerimizin ve arkadaşlarımızın bizlerle paylaşmak istedikleri güzel duygu ve düşüncelerine kulak verecek, olaylara ve durumlara bir de onların penceresinden bakacağız. Her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da işlediğimiz önemli konular var.

Ulu Önder Atatürk"Yüksek istiklalini korumasını biten Türk Milleti dilini de yabancı dillerin boyunduruğundan kurtaracaktır. "derken dilimize sahip çıkmamız gerektiğini söylemektedir. Karamanoğlu Mehmet Bey yüzyıllar öncesinden seslenerek Ziya Gökalp'in de dediği gibi

"En güzel dil Türkçe bize,
Başka dil gece bize. " demektedir.

Biz de bu konuyu tekrar gündeme getirerek dilimize olan sevgimizi göstermek istedik. Yakın tarihimizin şanlı şerefle dolu sayfalarını aralayarak bize bu "**canım vatan**"ı emanet eden "**yüce gönüllü**"atalarımıza bırakmış oldukları emaneti koruyup geliştireceğimize dair söz verdiğimizizin bilinmesi sebebiyle "Çanakkale"den "Şehitler diyarı Çanakkale"den seslendik. "Egemenliğin kayıtsız şartsız milletin olduğu"nu bildiğimizi var gücümüzle haykırdık.

Hoşgörü ve sevgi timsali olan Mevlana her Türk gencinin tanınması ve örnek olması gereken yüce değerimiz. Bu yüce değerimizi tanımak ve anlamak adına okurlarımızın ilgisini Mevlana felsefesine çekebilirsek ne mutlu bize...

Milletimizin aleyhine propaganda malzemesi olarak kullanılan"asılsız Ermeni soykırımı"iddialarına Tarih öğretmenimiz Sayın Vehbi Kıvanç açıklık getiriyor. Yukarıda bahsettiğimiz ana konular dışında pek çok konunun titizlikle işlendiği görececek, zevkle okuyacaksınız.

Asırlık çınar Kayseri Lisesi'nin çınar kadar köklü öğretmeni Sayın Seyit Tekin'in şiirlerini ilgiyle okuyacak, uzun uzun düşüneceksiniz.

Usta kalemlerin, düşünceleriyle yanımızda olduğunu bilmek bizleri rahatlatıyor. Edebiyat öğretmenimiz Sayın Meral Güneş'in ustaca hazırlamış olduğu bulmaca milli kültürümüz ve edebiyatımız konusunda bilgilendirecek.

Dergimizin bütün sayfalarını büyük bir zevkle okuyacağınızdan, okuduktan sonra da "iyi ki okumuşum, çok şey öğrendim"diyeceğinizden eminiz.

Yazılarıyla varlıklarını, hissettiren arkadaşlarınıza, öğretmenlerimize ve Kayseri Lisesi dostlarına teşekkür ediyor, bundan sonraki sayılarımızda da görüşmeyi umut ediyoruz.

Dergimizin çıkarılmasında katkılarıyla desteğini esirgemeyen eğitim gönüllüsü hemşerilerimiz teşekkür ediyor, saygılar sunuyoruz. 38. Sayımızda buluşmak dileğiyle...

Yayın Kulübü adına
Şerife ÖZTÜRK
Md. Yardımcısı

Ömer GÜVEN
Okul Müdürü

Kayseri Lisesi'nin Nura Koşan Gençleri!

114 yıllık asırlık çınar, bugünlerde yine bir mezunu ile Türkiye'de adından sıkça söz ettirmektedir. 1967-1968 öğretim döneminde okulumuzdan mezun olan şimdiki Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı sayın Abdullah GÜL, 11. Cumhurbaşkanı adayı olarak ilan edildikten sonra, ulusal televizyon kanalları, canlı yayınlarıyla, yazılı basın, haberleriyle günlerce Kayseri Lisesini dile getirmişler, okulumuzun haklı ününü bir kez daha teslim etmişlerdir.

Bilindiği üzere, 8. Cumhurbaşkanımız merhum sayın Turgut ÖZAL da okulumuzdan 1944-1945 öğretim yılında mezun olmuştur. Sayısız politikacı, yazar ve şair, bilim adamı, bürokrat ve sanatçı yetiştiren okulumuzun şeref defterine ulu önder Atatürk'ün 14 ekim 1924 tarihinde eşi Latife Hanımla ziyaret ettiklerinde "Kayseri Lisesini, müdürü ile muallimleri ile bütün talebesi ile Cumhuriyet'in ateşli, feyizli bir ocağı bulduk." diye yazmaları, gelecekte okulumuzun gurur verici bir tablo çizeceğinin önemli tespitlerinden birisidir.

Mazimizle övünmek, yaşadığımız günü ve Kayseri Lisesinin bugünkü halini ele almada bizi gerçeklikten kopartmamış, rehavete düşürmemiştir. "Ne harabi, ne harabatiyim; kökü mazide olan atiyim." diyen şairin vurguladığı gibi, köklü bir geçmiş, geleceğin de habercisidir.

Kayseri Lisesi, kendini yenileme gücünü işte bu şanlı mazisinden alıyor ve geçmişini asla unutmuyor.

Bir ülke ki bütün kaleleri zapt edilmiş bütün orduları dağıtılmış, bütün tersanelerine girilmiş, toprakları yer yer işgal edilmiş, çaresiz; ama umutlu... Çünkü zor günlerde bu millet, mucizeler yaratarak kurtarıcısını, Mustafa Kemal ATATÜRK'Ü çıkarmıştır.

Bu çaresizliği, ulu önder ATATÜRK, güçlü bir irade, korku bilmez bir cesaret, dahi derecesinde zekası ile yenmek üzere, 19 Mayıs 1919'da Samsun'dan "Kurtuluş Meşalesini" yakmıştır. Anadolu'yu birbirine kenetleyip tüm düşmanları ülkeden atarak Türkiye Cumhuriyeti Devletini kurmuştur. Koruma ve savunma görevini de Türk gençliğine vermiştir. İşte bu süreçte Kayseri Lisesi de öğretmen ve öğrencileriyle yer almış, 1920-1921 öğretim yılında cepheye giden tüm öğrencileri şehit olduğundan mezun verememiştir.

Kayseri Lisesi, tarihinden aldığı bu güçle Cumhuriyetimizin hizmetine otuz bine yakın öğrenci mezun etmiştir. Mezunları arasında bir Cumhurbaşkanı, bir Cumhurbaşkanı adayı, iki Başbakan, dokuz Bakan çok sayıda Milletvekili, işadamı, sanayici, bürokrat ve sanatçı bulunmaktadır. Bu yönüyle basın ve televizyonların ilgi odağı olmuştur.

Bağımsızlığımızın sembolü olan bayrağımız 16 Mayıs günü, Kayseri Lisemizde olacak ve 19 Mayıs'ta sayın Cumhurbaşkanımıza sunulmak üzere, ertesi gün Ankara'ya uğurlanacaktır. Kayseri Lisesinin nura koşan gençleri ulu önder Atatürk'ün çerçevelediği ilke ve inkılaplar doğrultusunda bu koşusunu ilelebet devam ettirecektir.

Sonuç olarak; Kayseri Lisesi mazisiyle övünürken, geleceğini de yeniden ve sağlamca inşa etmektedir. Bu hususta bu okul mezunu olan olmayan herkesi bir tuğla koymak adına göreve çağırıyorum. Okulumuzu yaşatalım ki Anadolu'nun bağrından Cumhuriyet'in yılmaz bekçileri yetişmeye devam etsin. Bu vesileyle, 19 Mayıs "Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı"nı kutluyor, gençlere de Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜN "Gençliğe Hitabe"sini bir an akıllarından çıkarmamalarını öğütleyorum, girecekleri 2007 ÖYS sınavında başarılar diliyorum.

KARAMANOĞLU MEHMET BEYİ ARIYORUM

TÜRKÇE ÜZERİNE

*Karamanoğlu Mehmet Bey'i arıyorum.
Görebilirsiniz, bileniniz, Duyabilirsiniz var mı?
Bir ferman yayınlamıştı:*

*"Bu günden sonra, divanda, dergâhta, bârgâhta, mecliste,
meydanda
Türkçeden başka dil konuşulmaya" diye
Hatırlayanınız var mı?*

*Dolanın yurdun dört bir yanını,
Çarşıyı, pazarı, köyü, şehri, Fermana uyanınız var mı?
Nûtkum tutuldu, sasirdim merak ettim,
Dolandığımız yerlerdeki Türkçe olmayan isimlere,
Gördüklerine, duyduklarına üzüleniniz var mı?*

*Tanitim "demo", sunucunun "spiker",
Gösteri adamının "showmen", Radyo sunucusunun
"diskjokey",
Hanım aganın, "firstlady" olduğuna
Sasiranınız var mı?*

*Dükkanın "store", bakkalın "market", torbanın "pozet",
Magazanın "süper", "hiper", "gross market",
Ucuzlugin, "damping" olduğuna
Kananınız var mı?*

*İlan tahtasının "billboard", sayı tablosunun "skorboard",
Bilgi alisinin "brifing", bildirgenin "deklarasyon",
Merakin, ugrasin "hobby" olduğuna
Güleniniz var mı?*

*Birakin eli, özün bile seyrek ugradığı,
Beldelerin girişinde "welcome" çıkışında "goodbye"
Okuyanınız var mı?*

*Korumanın, muhafızın, "body guard",
Sanat ve meslek pirlerinin "duayen",
İtibarin, saygınlığın, "prestij" olduğunu
Bileniniz var mı?*

*Sekin, alanın "platform", merkezin "center",
Büyüğün "mega", küçüğün "mikro", sonun "final",
Özlem hasretin, "nostalji" olduğunu
Öğreneniniz var mı?*

*İs hanimizin "plaza", bedestenimizin "galeria",
Sergi yerlerimizi, "center room", "show room",
Büyük şehirlerimizi, "mega kent" diye
Gezeniniz var mı?*

*Yol üstü lokantamızın "fast food",
Yemek çeşitlerimizin "menü",
Hesabını, "adisyon" diye
Ödeyeniniz var mı?*

*İki katlı evinizi "dubleks",
Üç katlı komsu evini "tripleks",
Köşklerimizi "villa", esigimizi "antre",
Bahçe çiçeklerini "flora" diye
Koklayanınız var mı?*

*Sevimlinin "sempatik", sevimsizin "antipatik",
Vurguncunun "spekülatör", eskiyanın "mafya",
Desteye, bilemediniz koltuk çıkmaga, "sponsorkluk"
Diyeniniz var mı?*

*Mesireyi, kir gezisini "picnic",
Bilgisayarı "computer", hava yastığını "air bag",
Eh pek olasıcalar, oluru, pekalayı, "okey" diye
Konusanınız var mı?*

*Çarpıcı önemli haberler, "flash haber",
Yasa, varol sevinçleri, "oley oley",
Yıldızları, "star" diye
Seyredeniniz var mı?*

*Virivirik dağının tepesindeki köyde,
"Cafe show" levhasının altında,
Acının da acisi
Kahve içeniniz var mı?*

*Topragimizi, bayragimizi,
İnancimizi çaldırmayalım derken,
Dilimizin çalındığına, talan edildigine,
Özün el diline özendigine,
İçti yanınız var mı?*

*Masallarımızı, tekerlemelerimizi,
Ata sözlerimizi unuttuk,
Sarkılarımızı, Türkülerimizi,
Ninnilerimizi kaybettik,
Türkçemizi elden gidiyor,
Dizini döveniniz var mı?*

*Karamanoğlu Mehmet Bey'i arıyorum,
Görebilirsiniz, bileniniz,
Duyanınız var mı?*

*Bir ferman yayınlamıştı ...
Hayal meyal hatırlayıp da,
Sahip çıkanınız var mı?*

DİLİMİZ

? NEDEN ? YOK OLUYOR?

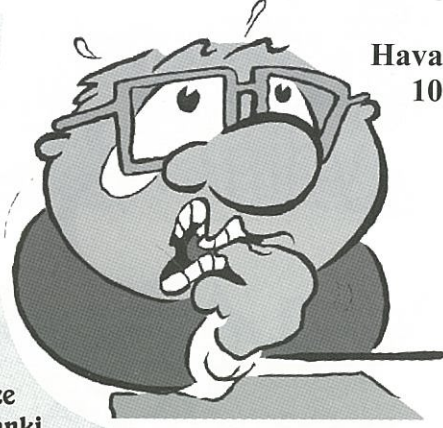
Hava ERDAĞ
10-A/ 80

“Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Türk dili dillerin en zenginlerindedir,yeter ki bir dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek istiklalini korumasını bilen Türk Milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.”

Büyük önder bu sözleriyle yabancı dillerin dilimiz üzerindeki etkilerinden ve dilimizin güzelliğinden bahsetmiştir. Bir milleti yok etmenin en kolay yolu ana dilini unutturmaktır. Geçmişte bunun örneğini Göktürklerde görmekteyiz. Hangi millet kendi dilinden başka dil kullanmaya başladıysa, o zaman kendi benliğini kaybetmiş ve yıkılmıştır.

Artık topla tüfekle savaş yapılmıyor, artık bir millet kendi içinden yıkılmaya çalışıyor. Kendi benliğimize, kültürümüze sahip çıkmalıyız. Fast food'lar, Roza'lar, Cafe'ler, Shop'lar sanki Türkiye'de değil de ABD'nin bir eyaletindeyiz. Acaba kim bu kelimeleri dilimize sokuyor, hiç bunu düşündük mü?Biz de bu konuda kendimize düşen görevi yapmalıyız, daha sonra çevremizdeki bu duyarsızlığın önüne geçmeye çalışmalıyız. Herkes bu durumdan şikayetçi, neden kimse güzel bir şey yapmayı düşünmüyor?

Biz gençler, duyarlı, akıllı, hiçbir şeyinden ödün vermeyen, yanlışlıkları düzeltmeyi bilen, emelleri altında ezilmeyen bireyler olmalıyız. Geleceğe servet olarak güzel Türkçemizi bırakmamız yeterlidir.

KIRLENMEK ZEHİRLENMEK

Bir kurt ile bir köpek bir yerde karşılaşır
Birbiriyle tanışıp koklaşır, selâmlaşır.

İçlerinde yok kini aynı yüz aynı surat
Korkutmaz birbirini konuşur rahat rahat.

Köpek kurda seslenir hâl sorar, hatır sorar
Duygulanır hislenir...Kurdun zihnini yorar.

Köpek de: “Arkadaşım benim bir efendim var
Ona hizmet ederim, gücüm yettiği kadar

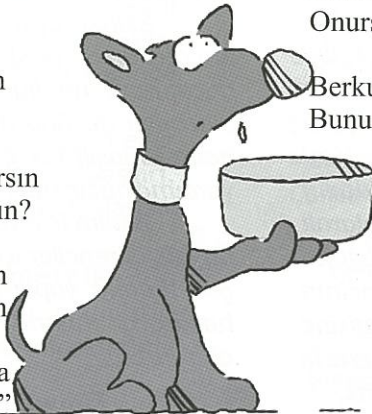
Gece evi beklerim, gündüz yuvamda yatar
Sahibimi korurum o da sırtımı sıvar

Üç öğün yemek yerim, iki öğün uyurum
Ayağımı incitmez ne bayır, ne uçurum

Sen ise dağdan dağa gece, gündüz koşarsın
Bir lokma av uğruna niçin özgür yaşarsın?

Senin de benim gibi sahibin, başın olsun
Yalağın boş kalmasın yiyecek aşın olsun

Bu sana son tavsiyem gel bu fikrimi sına
Sana bir bey bulayım gir sığın arkasına.”

Köpeğin bu sözleri kurdu dile getirir
Köpeğin dikkatini bir noktaya çevirir.

Kurt sorar: “Arkadaşım hâlin keyfin yolunda
De bakalım bu nedir, bir yara var boynunda?”

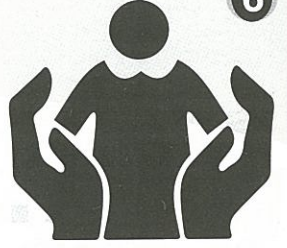
Köpek der ki: “Her gece bey bana zincir takar
Zincirin ağırlığı boynumu biraz yakar.”

Kurt, bu sözün üstüne, ulur!Bir daha, ulur!
Özgürlükten vazgeçmez, köpeklikten kurtulur.

Kurt der ki: “Aç ölürüm, zincir taşıyamam ben
Onursuz, kişiliksiz asla yaşayamam ben”

Berkus der ki: “Kölelik beyninden zincirlenmek
Bunun açıkça adı; kirlenmek zehirlenmek”

**Fizik Öğretmeni
Seyit Tekin**

yeniden
LİSE
ÖĞRENCİSİ
Olsaydım...

Yeniden lise öğrencisi olsaydım, eskiden yaptığım gibi vaktimin hepsini çalışmaya vermezdim. Derslerime yeterince zaman ayırır, bu zamanda başka şeylerle uğraşmayıp dersin hakkını vermeye çalışırdım. Öğrencilerin çoğu ders çalışmak için ayırdığı zamanın büyük bir kısmını çalışmaya hazırlanmakla geçirirler. Ellerinde kitapları, pencereden ya bulutlara veya caddeden gelip geçenlere bakar ve ders çalıştıklarını zannederek kendilerini aldatırlar.

Yeniden liseli olsaydım eskiden yaptığım gibi kabuğuma çekileceğim yerde, kendime kalabalıkta da çalışabilme kabiliyeti kazandırırdım.

Şimdi çok defa lisede alışmış olduğum çalışma metotlarından başka bir şekilde çalışmak zorundayım. Gürültülü bir yerde yapmam gereken işleri güçlükle yapabiliyorum. Eğer bir lise öğrencisi olsam, eskiden ilgi göstermediğim veya güç bularak not almak için çalıştığım derslere, bu sefer daha çok çaba göstererek onlardan faydalanabileceğimi düşünerek çalışırdım. Öğrencilere, onların sevdikleri ve ileride kendilerine meslek olarak seçecekleri alana yönelmenin yanlış olduğunu anlatmak istemiyorum. Aksine öğrencinin hoşlandığı ve ilgi gösterdiği alanı, kendisine meslek olarak seçmesinden yanayım. Sanırım ki bize en kolay gelen şeyi en iyi şekilde yaparız.

Gerçek ustalık, didinerek kazanılır. Karşı koymasını, zorluklara ve karşı fikirlere en iyi şekilde direnmesini bilen insanlar, hayatları daha rahat kazanacaklardır. Şimdi lisedeyken hoşuma gitmeyen derslerin bana daha fazla okutulmasını istiyorum.

Zaman zaman hazırlıksız olduğum ve gayet az bildiğim bir konu üzerine, bir yerde birkaç şey söylemek zorunda kalabiliyorum. Böyle zamanlarda lise öğrencisi iken okulda öğretilen hazırlıksız konuşma metotlarından faydalanyorum. Geçen ilk baharda mezun olduğumdan beri kendisini görmediğim bir mühendis arkadaşşıma rastladım.

Kendisine, "matematik" diye cevaplandıracağını sandığım şu soruyu sordum:

"Eğer yeniden okula başlaman gerekse hangi derslere daha çok önem verirdin?"

Verdiği cevap şu oldu:

"Yeniden okula gitmem gerekse, en önce iyi konuşmayı ve iyi yazmayı öğrenirdim. Her gün bu alanda karşılaştığım güçlükler karşısında bunalyorum. Oğlum da mühendislik okuyor fakat benim yaptığım yanlış yapmasına izin vermiyorum. Beni bir yerde ansızın konuşma yapmaya çağırsalar, dizlerim titremeye, sesim kısılmaya başlıyor, kelimeler boğazıma takılıp kalıyor."

Bu eski okul arkadaşımın fikirleri çok doğru. Eğer yeniden liseye gitseydim, hazırlıksız ve düzgün konuşmayı öğrenirdim. Ödevlerimi ve bana verilen görevleri bir an önce bitirmeye bakardım. Lisede iken diploma sahibi olmaktan öteye bir şey yapmadım; fakat şimdi benden istenen ödevleri yapabilme kabiliyetinde olduğumu anladım. Hemen hemen her lise öğrencisi, imtihana birkaç gün kala, acele acele bir şeyler öğrenmeye çalışır. Öğrencilerin onda dokuzu, ödevleri gününde yapmaz ve biriktirir. Bazılarına göre birikmiş ödevleri büyük bir gayret sarf ederek bitirmek, insana çok işi kısa zamanda bitirmeyi öğretir. Belki bu iyi bir şeydir; fakat acele yapılan işler yanlışlarla doludur.

Eskisinden çok daha fazla çaba göstererek hocalarımla dost olmaya çalışırım. Lisede okurken hocalarımı ne kadar az rahatsız edersem o kadar iyi olacağını düşünürdüm. Fakat sonunda hocalarımın hatta bana anlaşılmaz görünenlerin bile, geniş bilgileriyle bana yardıma hazır, mükemmel insanlar olduklarını gördüm.

Benim için yeniden yaşanamayacak olan üç yıllık lise hayatı, öğrenciler için büyük fırsat ve tecrübe kaynağıdır. Bir çok hatalar yaptım, bir çok fırsatlar kaçırdım. Ancak bu hatalara düşmeseydim, bugünkünden daha başarılı olurdu...

Thomas Arkle CLARK(Kısaltılmıştır.)

M e h m e t ,
annesinin ve babasının elini öpüp helalleşti. Annesi,
Mehmet'in saçını kınalamıştı. Anadolu'da meşhurdu
kurbanların saçına kına yakılması. Yani, annesi
Mehmet'i devlete kurban etmişti.

Mehmet bir daha kapısını açıp, içeri girmeyeceği
evlerinden çıktı. Giderken yolda arkadaşlarıyla
karşılaştı. Onlar da devlete kurban
edilmişti. Onlar da bir daha çıktıkları o
kapıdan içeri giremeyeceklerdi.
Onlar da "aynalı çarşı"ya
gidiyorlardı. Onlar da ölmeden
mezara konulmaya gidiyorlardı.
Gittikçe Mehmetler, Hasanlar,
Aliler artmaya başladı.
Sonunda Mehmetçik oluştu.
Kıtlık dönemiymi. Kiminin karnı
aç, kiminin ayakkabısı eski,
kiminin o ayaz geceler de
giyecek giysisi yoktu, ama sorun
değildi bahar aylarında
evlenmeyi düşündükleri
sevgililerinin fotoğraflarına baktıkça
ısınyıyorlardı.

'Karşılarındaki düşman ordusu çok
kalabalıktı. O kadar kalabalıktı ki ufuk görünmüyordu.
Kimi Hindli, kimi Yamyam, kimi Yeni Zelandalı, kimi
başka bir belaydı, ama tek ortak yönleri VAHŞET'ti. Veba
salgını bile, topluca yapılan bu vahşi saldırılar yanında
basit kalırdı' "1"

Ama Mehmetçik bir gün bu vahşete boyun eğe
r miydi? Bu vahşete dur demez miydi? Elif ana yoldaşları,
Ulubatlı Hasan yoldaşları, Mustafa Kemal yoldaşları
sessiz kalırdı.

Çarpışma başlamıştı. Mehmetçik hiç
korkmuyordu. Çünkü onlar millete kurban edilmiştir.
Çünkü onlar, ana ve babaları için, sevdiklerinin
mutluluğu için vardılar.

Şehitler Diyarı...

CANAKKALE

Onlar ölse dahi silahlarını ellerinden
bırakmayacaklardı. Sanki; Muhammed
ümmei ordusu, İslamiyeti yaymak için cihad
ediyordu.

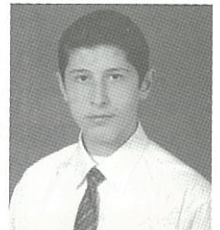
Duydukları ezan sesleri düşman kuvvetini
büyülemişti. 'Allahu Ekber' kelimesini her
işittiklerinde kalpleri yerinden çıkacak gibi
hızlanıyordu. Çanakkale hiç geçilir miydi? Aynalı
Çarşı hiç geçilir miydi? Ve bizleri medeniyetsiz
diye tanıyan Avrupa, medeniyeti Çanakkale de
öğrendi. Birlik ve beraberlik, sevgi ve saygıyı
Çanakkale'de gördüler. Gerçek dostluğa ilk defa
Çanakkale'de şahit oldular. Kalplerindeki Allah
sevgisini, Çanakkale yiğitleri tarafından
keşfettiler. En sonunda Ulu Önder Atatürk'ün
dediği gibi 'geldiler, gördüler ve gittiler.'

Bu vatanın Osman Gazileri, Kanuni Sultan
Süleymanları, Fatih Sultan Mehmetleri,
Muhammed ümmeti orduları hiç biter mi?
Çanakkale hiç geçilir mi?

Mehmet ÇAPAN

Y.Dil Ağırkkh Kayseri Lisesi
2-D/502

'1' Mehmet Âkif ERSOY'dan 'Çanakkale
Şehitlerine' adlı yazısından alınmıştır.

KAYSERİ LİSESİ

Atatürk İLE İLGİLİ

*Atatürk'ün dünyada "Başöğretmen" sıfatlı tek lider olduğunu

*Üçgen, aç, dikdörtgen gibi ve 48 tane geometri teriminin (Türkçe) isim babasının bizzat Mustafa Kemal olduğu

*Norveç'te "Atatürk gibi olmak" diye bir deyim olduğunu

*Atatürk çiçeğinin adını, çiçeği bulan Wanderbit Üniversitesi profesörlerinden doktor Kirk Landın'ın koyduğunu ve bu çiçeğin tüm dünyada bu isimle üretilip satıldığını

*Yunan başkomutanı Trikopis'in hiçbir zorlama ve baskı olmadan her Cumhuriyet Bayramında Atina'daki büyükelçiliğe giderek Atatürk'ün resminin önüne geçtiği ve saygı duruşunda bulunduğunu

*Kurtuluş Savaşı'nda rütbe alan birçok kadın askerimizin olduğu, dünya tarihine geçen tek bir üsteğmenimizin olduğunu, Üsteğmen Kara Fatma'nın 200 erkek, 43 kadından oluşan bir müfrezenin reisliğine bizzat Atatürk tarafından atanmış olduğu

*Bir röportajda, Birleşmiş Milletlere üye olmayı düşünüyor musunuz? Diye sorulduğunda "Şartlarımızı koyarız, kabullerine bağlı.Biz müracaat etmeyiz, üye olmak için, davet gelirse düşünüyoruz"dediğini ve bunun üzerine BM yasasının değiştirildiği ve üyeliğe davet edilen ilk ülkenin Türkiye Cumhuriyeti olduğu.

*1938'de , General Mc Arthur'un en zor, en problemlili, en bunalımlı dönemde, danışman, senatör ve bakanlarından oluşan yüz yirmiden fazla kişiyi; "Şu anda hiçbirinizi değil, büyük Mustafa Kemal'i görmek için neler vermedim."

*1996'da Haiti Cumhurbaşkanı'nın vasiyetinde mezar taşına yazılmasını istediği metinde "Bütün ömrüm boyunca Türkiye'nin lideri Mustafa Kemal Atatürk'ü anlamış ve uygulamış olmaktan dolayı mutlu öldüm" yazdığını

*1938'de Ata'nın ölümünde Tahran gazetesinde yayınlanan bir şiirde "Allah bir ülkeye yardım etmek, isterse onun elinden tutmak isterse başına Mustafa Kemal gibi bir lider getirir" denildiği

*2000'de ABD Başkanı'nın milenyum mesajında; "Milenyum hiç şüphe yoktur ki tek devlet adamı 'Mustafa Kemal Atatürk'tür' çünkü o yılın değil asrın lideri olabilmeyi başarmış tek liderdir" denildiğini

*2005'te Amerika'nın en güçlü ekonomistlerinden birisi olan Mr. Johns'un önerisinin "Türkiye ekonomisiyle savaşta bir tek Atatürk'ü örnek alsın yeter" olduğunu

**" EY TÜRK
İSTİKBALİNİN EVLADI!
MUHTAÇ OLDUĞUN
KUDRET
DAMARLARINDAKİ ASİL
KANDA MEVCUTTUR."**

SELDA ASDEMİR
9-E

ACI

Hiç mi sızlamıyor kalbi,
Görüyorken bendeki bu harbi,
Belki söylemiyor ama,
Kesinlikle vardı bir sebebi

Öldürüyor beni bu acı,
Durmuyor içimdeki sancı,
Arıyordum bir teselli,
Ama kimse olmuyordu ilacı.

Ben ne yaptım ki bu insanlara,
Sürüklüyorlar beni uçurumlara,
Belki yapmak zorundayım ama,
Boyun eğmeyeceğim elvedalara

Kim bu içimdeki, ben miyim?
Yoksa uzun bir düşte miyim?
Kimse açıklamıyor olanları
Bekliden cehennemdeyim...

Yelda EJDER

ÇANAKKALE RUHLU BAYRAKLAR

Türklüğün verdiği gurur kadar başka ne vardır ki şu dünyada? "Türk!" ismindeki asalet insanına yansımış adeta. Şimdiye dek Türklüğümden gurur duyduğum kadar hiçbir şeyden gurur duymadım. Geçmişteki Türkler hiçbir şey yapmasalar bile, yaptıkları tek bir savaşla, tek bir zaferle bizim göğsümüzü kabarttılar.

Çanakkale zaferi. Zafer...Biz Türklere yakışan bir kavram değil mi? Esirliği sevmeyen Türklere zafer, bağımsızlık egemenlik gibi kavramlar yakışır.

Düşünün,her defasında girdiğimiz savaşlarda egemenlik ilkemize aykırı bir davranış görmüyor muyuz? Akıttığımız kanların hepsi hür olmak,bağımsız kalmak,başımızı dimdik tutabilmek için değil midir? Onların maddiyatı bizim maneviyatımızın yanında hiç kahr. Kaç şehit verdik istiklâl uğruna,kaç kadın dul kaldı, kaç çocuk gözü yaşlı yetim kaldı sırf Türk milletinin geleceği için?

**"Ölümden acı geldi
esirlik Türk oğluna
TÜRK dövuştü,
vuruştı istiklâlin
uğruna"**

Çanakkale zaferi evrensel olarak kabul edilmiş bir gerçektir. İnsanlar bu savaşta bizleri tanıdı ve bu savaşta biz Türkler son noktayı koyduk. Suların başladığı yerde toprağın kuruluğu ve kuralları sona ererdi.

Kan damlar,güneş batar,gün biter,savaş bitmez,vatan verilmezdi. Düşmanların boğazlara sahip olmasını engelleyen tek bir kişi vardı. O'da Mustafa Kemal ATATÜRK'tü...

Atam, tek başına Türk ordusunu ayakta tutabilmek için elinden gelen bütün fedakârlıkları yapmıştı. Çok şükür ki Türkler'de Atatürk'ün yüzünü kara çıkarmadılar. Atatürk Çanakkale savaşında askerlerine:

"Ben size taarruzu değil,ölmeyi emrediyorum" dediğinde hiçbir asker bu söze karşı gelmedi. Onlar çekinmeden kendilerini ateşin altına attılar. Her taraf kan gölüne dönmüştü. Çanakkale savaşıyla insanlar kan kokusunun ağır bastığını anlamışlardı. Dökülmüştü bütün canlar,vatanı için cepheye çıkan Macidecikler... Daha kimler kimler! "Vatan için dökülen kanlar helâldir." diyor annenin biri. İşte, işte böyle bir vatanın çocuklarıyız.

Gökler kadar mavi, olan deniz kıpkızıl bir kan gölüne dönmüştü. Gökteki ay ve yıldız kanıma yansımış,bugünkü ay yıldızlı bayrağımı ortaya çıkarmıştı. Bayrağım benim!Ne emeklerle,ne çabalarla seni meydana getirdik. Yazdığımız istiklâl marşımızı ölene dek ağızımızdan düşürmeyeceğiz. Sen rahat yat şehidim! Türklüğümün görevini taşımak için elimizden geleni yapacağız. Dimdik ayakta durup bugüne gelmemizi sağlayan atalarımızı utandırmayacağız.

Kanım, canım bayrağım, vatanım, ay yıldızım!!!Değişmem seni hiçbir şeye! Sensin beni ayakta tutan, sensin yaşamımı sağlayan.

Ey mavi göklerin beyaz ve kıvılcık süsü,

Kız kardeşimin gelinliği şehidimin son örtüsü

Işık ışık, dalga dalga bayrağım

Senin destanını okudum,

senin destanını yazacağım

Sana benim gözümle bakmayanın mezarınıkazacağım

Seni selamlamadan uçan kuşun yuvasını bozacağım

Dalgalandığın yerde ne korku, ne keder

Gölgende bana da bana da yer ver Sabah olmasın, günler doğmasın ne çıkar?

Yurda ay yıldızının ışığı yeter

Savaş bizi karlı dağlara

götürdüğü gün kızılığında ısındık

Dağlardan çöllere götürdüğü gün

Gölgene sığındık

Ey şimdi süzgülün rüzgârlarla dalgalı

Barışın güvercini,savaşın kartalı

Yüksek yerlerde açan çiçeğim

Senin altında doğdum,senin dibinde öleceğim...

Çanakkale savaşı ve istiklâl marşı; tarihin akımını değiştiren, Türk'ün şan ve şerefini zirveye taşıyan,vatana sevgi duygusunu geliştiren, iman gücünü bayraklaştıran ve orada savaşanları kutsallaştırıp, kahramanlaştıran görkemli bir destandır.

Unutma Türk oğlu! Sen yaşadığın sürece alnın ak,başın dik,gözün ileride kendin dorukta benliğini kaybetmeden yaşa!Yaşa ki geleceğin geçmişinden utanmasın. ay yıldızlı bayrağın sen ölmedikçe inmesin göklerden.

*Dalgalan sende şafaklar gibi
eynazlı hilâl*

*Olsun artık dökülen
kanlarımın hepsi helâl*

*Ebediyen sana yok,ırkıma yok
izmihlâl*

*Hakkıdır hür yaşamış
bayrağımın hürriyet*

*Hakkıdır Hakk'a tapan
milletimin istiklâl.*

200 ELLİBİN 3

Şehit

**Çanakkale kan gölü oldu,
Kınalı Hasanlarla doldu,
İki yüz elli üç bin şehit ile,
Zafer bizim oldu.**

**Melekler şahit oldu,
Toprak kana boğuldu,
İki yüz elli üç bin şehit ile,
Zafer bizim oldu.**

**Mehmetçik tesellideyken,
Mustafa Çavuş şehit oldu,
İki yüz elli üç bin şehit ile,
Zafer bizim oldu.**

**Yer, gök ağladı,
Anaların yüreği dağlandı,
İki yüz elli üç bin şehit ile,
Zafer bizim oldu.**

**Mehmetçik gencecik,
manı körpecik,
İki yüz elli üç bin ile,
Zafer bizim oldu.**

**Askerler iman doluydu,
Çanakkale duayla doldu,
Efendimizin yardımıyla,
Zafer bizim oldu.**

Gülsüm YILMAZ

... Nevruz ...

Bayramlar insanları birleştirici, bütünleştirici özellikler taşımaktadır. Çünkü bayramlar, bir araya getirdiği millete bütün acıları, zorlukları, dertleri, hüznüleri unutturup; Allah'ın kendilerine hediye ettiği mutluluklara, sevince ve güzelliklere kavuşturan günlerdir.

Doğa ile iç içe yaşayan, toprağı kutsal sayan Türk'ün düşünce yapısında 'Baharın Gelişi' önemli bir yere sahiptir. Nevruz, Türk dünyasının her bir köşesinde yaşayan Türk toplulukları tarafından yaygın olarak kutlanan bir bahar bayramıdır. Her bayramda olduğu gibi Türklere özgü bu bahar bayramının da dini ve milli bir inanıştan, o toplumu ilgilendiren ortak geleneklerden, duygulardan, hatıralardan ve tabiatın insanlara tesir eden bir olaydan doğduğuna inanılır.

Nev ve ruz kelimelerinden oluşan ve Farsça 'Yeni Gün' anlamı taşıyan bahar bayramı insan ruhunun ve tabiatın değişmesiyle birlikte kutlanan bayramdır. Böyle mevsim değişikliğinden doğan özel günlerin değişik isimler altında birçok milletin gelenekleri arasında yer aldığını da biliyor ve görüyoruz.

Karlar ülkesinden geyiklerin çektiği kızaklarla gelerek insanlara neşe ve umut taşıdığı düşünülen Noel Baba Hıristiyanların kutladığı "Noel Bayramı" buna çok güzel bir örnektir. Aynı zamanda bu tür bayramlar takvim değişikliğini de beraberinde getirmektedir. Demek ki bizde ve birçok millet tarafından kutlanan bu bayramlarda ortak olan şey, takvim değişikliğidir. Biz Türkler, bu takvim değişikliğini "toprağın uyandığı gün ile özdeşleştirmişizdir. Bu coşkuyu atalarımız dualarında, niyazlarında şöyle ifade ediyorlarmış:

'... Yüce Gök tanrının ilk defa gürlendiği, yağız yer, altmış türlü çiçeklerle ilk defa bezendiği, altmış türlü hayvan sürülerinin ilk defa kişnediği ve melediği zaman sen (Türk'ün atası) yaratıldın!'

Nevruzun, en eski Türk adetlerinden, bayramlarından biri olduğu herkes tarafından bilinmektedir.

Yeni yılın başlangıcı olan, şimdiye kadar yaşadığı uçsuz bucaksız coğrafyalarda, yenilik- coşku- canlanma gibi niteliklerle hiç değişmeden bugüne kadar kutlanmış olduğu gibi bugünden sonra da kutlanmaya devam edecektir. Nevruzun coşkuyla kutlanmasına biz Türkler büyük önem veririz. Kaynağını Türk kültüründen alan "Nevruz Bayramı" her yönü ile Türk

gelenek ve görenekleriyle zenginleşmiş ve temeli beş bin yıllık Türk tarihine dayalı bir milli bayramdır. 1991 yılında Türkiye'de Türk dünyası ile birlikte ortak bir gün olarak bayram ilan edilmiştir.

Nevruz, Türk insanını birbirine bağlayan, kenetleyen atalarımızın ruhlarıyla yanan bir ateştir.

Bu ateş, hiç sönmeden binlerce yıl yandı ve bundan sonra da yanmaya devam ederek kıvılcımlarından binlerce gönlü tutuşturup tutuşturduğu ruhları ısıtacaktır. Avrasya'nın Türk âleminin nevrüz toyu kutlu olsun, nevrüz gülleri geleceğe umut taşısin...

Açan her çiçek, yemyeşil bir ortam, ne yaşanmışsa yaşansın öter geçmişin acı, hüznü dolu hatıralarını... Yeni bir gelecek sunar bize, yeni bir başlangıç...

Tüm Türk dünyasının nevrüz bayramını kutluyor ve nice bayramlara ermesini diliyorum.

Gizem İLBASMIŞ
3-D/468

Mustafa Necati Sepetçioğlu'NUN ARDINDAN

Bekir OĞUZBAŞARAN

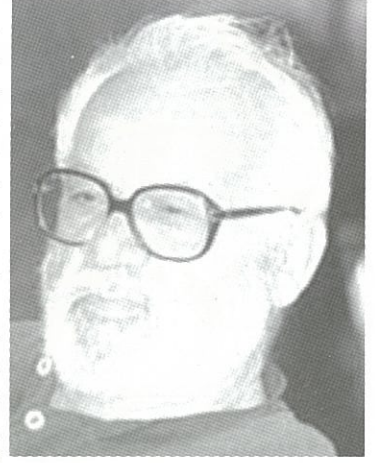
Tanınmış tarih romancısı, hikâyeci ve tiyatro yazarı Mustafa Necati Sepetçioğlu'nu da kaybettik. Allah rahmet eylesin. 1932'de Tokat Zile doğumlu olan yazar, 8 Temmuz 2006 Cumartesi günü İstanbul'da vefat etti. Bu hesaba göre 74 yıl yaşamış görünüyor. Büyük şair Yahya Kemal de bu kadar yaşamıştı. Ne çok kısa, ne de çok uzun bir ömür. İnsan ölünce eseri kalır, derler. Sepetçioğlu, hayattayken bir hayli eser verdi. Bir kere edebiyatımızın önde gelen tarihî roman yazarlarından biriydi. Birçok Türk genci millî tarih bilincini onun romanlarını okuyarak kazanmıştır. O, Türk tarihini başlangıçtan günümüze romanlaştırmak istiyordu. O bakımdan bu alanda yazdığı kitaplar büyük ölçüde, ırmak roman-nehir roman terimine uygun eserlerdir. Bilindiği gibi, geniş araştırma ve inceleme yapmadan, uzun uzun okumadan, tarihî belgeleri gözden geçirmeden tarih romancısı olunamaz.

Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun bence bir önemli özelliği de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olmuş bulunmasıdır. İyi bir dil, edebiyat ve tarih kültürüne sahipti. Buna rağmen o, öğretmenliği bir meslek olarak seçmedi. Öğretmenliğin insanı ne kadar yorucu, bütün gücünü, enerjisini boşaltıcı bir uğraşı alanı olduğunu düşünüyordu. Gerçekte sanat-edebiyat kaygısı ve yeteneği olan insanların kendilerini öğretmenlikle ve öğretmenlikte tüketmemeleri gerektiğini iyi biliyordu. Öğretmen yazar ve şairlerin sanat ve edebiyatta istedikleri hedefe kolay kolay ulaşamadıklarını görmüştü. Onun için değişik görevlerde bulunmak suretiyle geçimini sağlayıp kalemini, beynini ve gönlünü canının istediği gibi, özgür bir biçimde kullanma yolunu tuttu. Memuriyet cenderesi içine pek fazla girmedi. Küçük memur psikolojisinin eser vermek için pek de müsait olmadığını şuurundaydı...

Önceleri hikâyeler ve tiyatro eserleri yazdı. İlk piyeslerinden biri olan Büyük Otmarlar, İstanbul Üniversitesi Öğrenci Tiyatrosu tarafından sahneye kondu. Bu eser, hem yurtta, hem de Avrupa'da büyük bir başarı kazandı. Bazı tiyatro eserleri, İstanbul Şehir Tiyatrosu ve Devlet Tiyatrosu'nca da oynandı. Fakat, Sepetçioğlu bu iki alanda aradığını tam olarak bulamadı. Hikâye ve tiyatro alanında kazandığı başarılar onu yeterince tatmin etmedi. 1971, Anadolu kilidini açtığımız Malazgirt Meydan Muharebesi'nin 900.yıl dönümüydü. Bu münasebetle ve sanıyorum biraz da Kemal Tahir'in Devlet Ana romanının kazandığı büyük başarıdan etkilenerek o da Kilit romanını yazdı. Bu, Anadolu'daki Türk varlığının, Malazgirt ve Alparslan'ın romanıydı. Roman, edebiyat kamu oyunca çok beğenildi. Bu beğeni daha sonraki tarih romanlarını yazmasını da tetikledi. Artık o, Türkiye'nin en çok okunan tarih romancısıydı... Onun romanları ve öteki eserleri, son 35-40 yılda bir çok inceleme, araştırma ve tez çalışmasına konu oldu. Kayseri'nin çalışkan edebiyat öğretmenlerinden, değerli yazar Nurkal Kumsuz'un Konya Selçuk Üniversitesi Türkoloji Bölümü'nden bitirme tezi de Mustafa Necati Sepetçioğlu üzerinedir.

Kanaatimce Tarık Buğra'nın tarihî romana yönelmesinde de Kemal Tahir etkili olmuştur. Fakat bu üç büyük romancı arasında hem dünya görüşü, hem de sanat anlayışı ve şahsiyet farkı bulunmaktaydı...

1972'de İstanbul'da merhum Ahmet Kabaklı Hoca yönetiminde Türk Edebiyatı dergisi yayımlanmaya başlamıştı. İlk sayılardan itibaren orada benim de yazılarım çıktı. Bu ilk sayılardan birinde Prof. Dr. Birol Emil hocamızın Kilit romanıyla ilgili nefis bir tahlil ve değerlendirme yazısını okuduğumu hatırlıyorum.

Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun hikâye, roman, tiyatro türleri dışında destan ve düşünce alanında da çalışmaları olmuştur. O, yazarlık hayatı boyunca birçok ödül de almıştır. Ama yine de değerinin gereğince bilindiği, takdir edildiği söylenemez. Memleketimizdeki sanat-edebiyat aristokrasisinin birçok büyük şair ve yazarımızı olduğu gibi onu da bağrına bastığı söylenemez. Bunda onun millî ve manevî değerlere bağlı bir yazar olmasının önemli bir rolü olduğunu düşünüyorum.

Peyami Safa gibi, Necip Fazıl gibi kalem ürünleriyle yaşamak, geçimini kalemiyle sağlamak, herhalde onun da en büyük emellerinden biriydi. Bunu bir ölçüde gerçekleştirdi de...

Eleştirilenlerle arası pek iyi değildi.

Sanırım 60'lı yılların sonlarında idi. Kendisini Çapa'da Yüksek Öğretmen Okulu'nda Büyük Otmarlar adlı oyununun sahnelenmesi sırasında görmüştüm. Daha sonra yollarımız hemen hiç kesişmedi. Yanılmıyorsam o oyunda rol alanlarından biri de o zamanlar İstanbul'da Türkoloji öğrencisi olan Tuncer Erten'di.

Mehmet Kaplan'ın Hikâye Tahlilleri'nde, alındığı kitaba da adını veren Menevşeler Ölmemeli (Menevşeler değil.B.O.) isimli şiirsel anlatıma sahip güzel bir hikâyesi bulunmaktadır. Son yıllarda fildişi kulesine çekilmiş bir münzevi yazar görünümündeydi.

Değerli bir yazarımızı kaybettik. Hepimizin başı sağ olsun. Keşke onların gerçek değerlerini musalladan önce bilebilsek... Allah bütün yazar ve şairlerimize uzun ve sağlıklı ömürler versin. Çünkü onlar bizim kültürümüzü edebileştirerek ebedileştiriyorlar. Merhum Sepetçioğlu'nun muhterem eşleri Muazzam Gürşen Hanımefendi'ye ve bütün Türk Edebiyatı'na baş sağlığı diliyorum. Tesellimiz şudur ki, o aramızdan bedenen ayrılrsa bile eserlerinde yaşayacak ve bu eserler millî, manevî, insanî, edebî ve bedîî değerleriyle namını edebiyatımızda ebediyen yaşatacaktır...

Edebiyat

"Yine gel! Yine gel! Ne olursan ol , yine de gel!
Hristiyan , Mecusî , putperest olsan yine de gel!
Bizim dergâhımız umutsuzluk dergâhı değildir;
Yüz kere tövbeni bozmuş bile olsan yine gel..."

MEVLANA

Ne güzel söylemiş Mevlâna. Mevlâna denildiğinde bu sözlerin aklımıza gelmesi de güzelliğinden olsa gerek.

Mevlâna 13.yy dünyasında yaşamış en büyük mutasavvuf şairi ve bilginidir.

Mevlâna'nın babası İslam âlimiydi. Annesi ise Harzemşahlar ailesine dahil Mü'mine Hatun. Aile ilk başta Hicaz'a gitmiş ve oradan Şam'a gelmiş, oradan da Darend'e'ye gelerek burada 7 yıl kalmıştır. Sonra devlet merkezi Konya'ya geldikten sonra verdiği dersler ve vaazlar sonunda halk ve saray çevresinde büyük saygı görmüştür. İslam'ı ve ilim dallarını babasından öğrenen Mevlâna babasının ölümünden sonra Seyyid Burhaneddin Tirmizi'nin yanında bilgisini artırmaya çalıştı. Daha sonra Mevlâna, alanında bambaşka bir insanla daha tanıştı. Bu kişi Şems-i Tebrizi'dir. Şems, Mevlâna'nın ruhunu dış dünyadan tamamen arındıracak duygu ve düşünce âlemlerinin sonsuzluklarına daldırdı. Onların buluşmasını Konya sokaklarında görenler, iki deryanın buluşması olarak niteledi.

Şems, Mevlâna'ya büyük emekler verdi. Sema'nın zevkini tattırdı, Ney'in lezzetini duyurdu. Ancak Konya'da Şems'e karşı bir düşmanlık oluştu. Şems çareyi uzaklaşmakta buldu. Bu da Mevlâna'yı perişan etti. Şems tekrar Konya'ya döndü, ancak dönüşünden rahatsızlananlar çoktu. Bir daha ortada görünmemek üzere Konya'dan ayrıldı. Ayrıldı mı? Yoksa öldürüldü mü? Bunu Mevlâna da bilemedi. Mevlâna kendisine daha sonra Selahattin Zerküp'ü mürit olarak seçti. Onun ölümü üzerine çelebi Hüsamettin mürit ve halife olarak seçildi Mesnevisini yazma fikrini bu zat vermiştir.

Mevlâna'nın insana verdiği kıymet, insanın aynı zamanda ilahi varlığı idrakine en güzel örnektir.

Mesnevisinde: "Ey kardeş! Sen yalnız duyuş ve düşünüşten ibaretsin! Geri kalanın ise sadece et ve kemiktir."

Mevlâna dünyanın en büyük şairlerindedir. Hele mesnevisi ile İslam âleminde büyük yankılar yaratmış ve etkisi olmuştur.

'Dinle neyden ki (name) anlatıyor, ayrılıklardan (nasıl) şikayet ediyor.'

'Beni kamışlıktan kopardılar; feryatlarım erkek ve kadın herkesi ağlattı.'

'Ayrılık, sinemi yarık yarık eylesin ki özleyiş derdini açabileyim.'

'Her kim aslında ayrı ve uzak düşerse hep vuslatı zamanının izinde kalır.'

'Ben ki her cemiyette ağlarım. İyi hallilerin de fena hallilerin de arkadaşım.'

'Her kişi Zann'ınca bana yar olur; söyleyişlerimden sırlar almaya çalışır. Gerçi benim sırlarım feryatlarımdan uzak değildir, ancak her gözde, her kulakta bu sırrı görecektir ve duyacak ışık yoktur.'

'Ten candan, can da ten den örtülü değildir. Lakin herkese o canı görebilme izni verilmemiştir.'

"Ney'in şöhretli sedası ateştir. Onu hava zannetme, kimde bu ateş yoksa o insan çareyi yoklukta arasın."

SÖNMEYEN MEŞ'ALE

*"Yine gel! Yine gel! Ne olursan ol , yine de gel!
Hristiyan , Mecusî , putperest olsan yine de gel!
Bizim dergâhımız umutsuzluk dergâhı değildir;
Yüz kere tövbeni bozmuş bile olsan yine gel..."*

Diyen Mevlana, yüzyıllar boyu hoş görü ve sevginin sembolü olmuştur. Ondaki bu engin hoşgörü tüm insanlığı derinden etkilemiş ve insanlığa örnek olmuştur.

İnsana da Allah'a da yakın, Allah'ın samimi kulu Mevlana, adının tüm özelliklerini taşır. O, tasavvufu yoğrulmuş bir gönül adamıdır. İnsana insan olduğu için değer verir ve insanları hatalarıyla, kusurlarıyla kabul eder.

Mevlana ya göre kainat, sevgi temeli üzerine kurulmuştur. O, herkesi ve her şeyi sever. Noksanlıkları hoş görür, ona göre hata yapmak, kusurlu olmak önemli değildir. Önemli olan rahmet kapısına geri dönebilmektir. Bu dünyanın geçiciliğine inanan Mevlana, gerçek ve mühim olanın ahiret hayatı olduğu düşüncesini savunur. Bu düşünceye göre, insan dünyada gurbettedir, insanın asıl vatani da cennettir. Ölümle birlikte Allah'a kavuşunca her şey istediği gibi olacaktır. Bu nedenledir ki Mevlana'nın ölüm yıl dönümü olan "Şeb-i Arus" düğün günü kabul edilir ve her yıl törenlerle kutlanır.

Mevlana, sevgiyi bu dünyada , insanı olgunlaştıracak ve Allah'a yaklaştıracak en önemli araç olarak görür. Seven insan her türlü kötülük ve ihtirastan arınmış olacak böylece mutlaka hakikate ulaşacaktır.

Mevlana bu şekilde, tasavvufunda etkisiyle her dilden her dinden ve her inanıştan insanı tek çatı altında altın da toplamıştır. Bunda insanî duyguların, ilâhî aşkı en iyi duyan ve duyurabilen bir insan olmasının da etkisi büyüktür.

O, tasavvufî olgunluğa ulaşabilmek için sema, musîki ve şiirden faydalanmıştır. Ölümünün ardından Mevlevilik sistemleştirilmiştir. Sema dansı Mevlevilik' te biri semboldür. İnsan hayatının aşamaları ney ve kudüm eşliğinde yapılan musîki ve sema ile canlandırılır. Bu olay bir sanat ve kültür çığırını kabul edilmiştir. Zamanla İtrî ve Şeyh Galip gibi büyük şairlerin yetişmesine ortam hazırlamıştır.

Şiirlerini geniş bilgisi, derin kültürü, coşkun iman ve ilhamının etkisiyle yazmıştır. Söyleyişinde ki ustalık ve fikir zenginliği sayesinde de şiirleri mükemmelere ulaşmıştır.

Mevlana bütün çağlara hoş görü, neşe ve umut dağıtan bir meş'ale olmuştur. Ölümünün üstünden yüzyıllar geçmesine rağmen onun düşünceleri hala ilk günkü gibi tazeliğini ve canlılığını korumaktadır. Bu özelliği de bu eşsiz meş'alenin daha yüzyıllarca sönmeyeceğinin göstergesidir.

Ahsen BOZDAĞ
3-D/143

“YA GÖRÜNDÜĞÜN GİBİ OL, YA OLDUĞUN GİBİ GÖRÜN...”

Hayatta iki seçeneğiniz vardır; ya kendiniz olup var olacak, ya da başkası olup yok olacaksınız. Üçüncü bir seçenek yoktur.

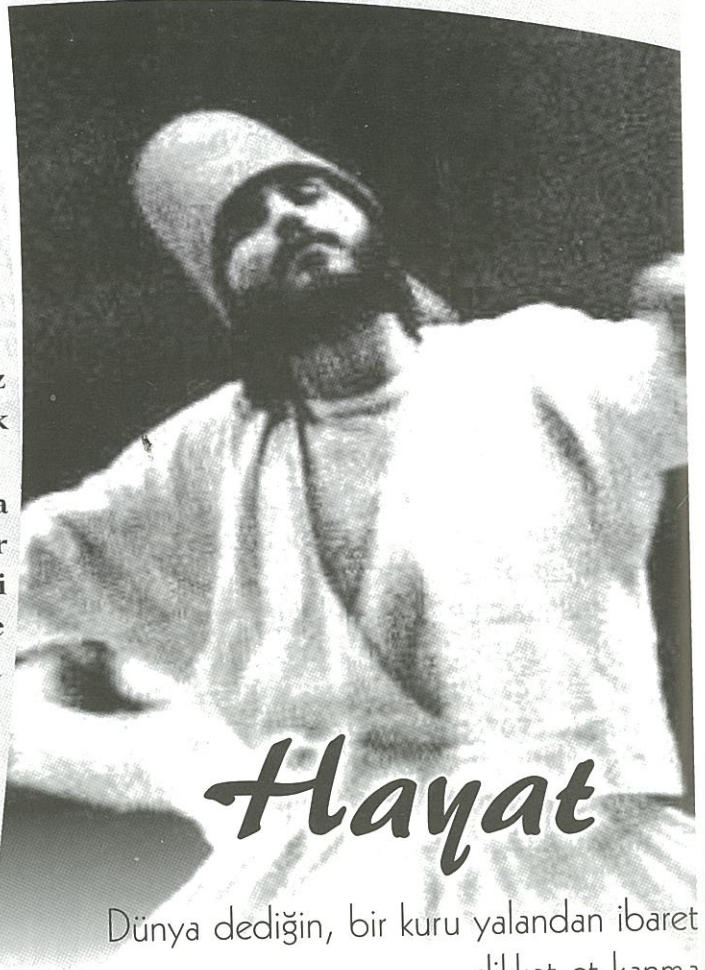
Eline deri geçen bir adam,onunla uğraşırken yüze çok benzeyen, güzel bir maske yapar. Bu maskeyi takıp her gün geçtiği yerlerden geçip, zaman geçirdiği yerlere gider. Her zaman konuştuğu çevrenin dışında yeni bir çevre edinmiştir bile...Bunu adam öyle sever ki; her gün kendini yeni bir maske yaparken bulur. Her gün yenisini takıyor;bir gün maskeye göre çok zengin davranırken, diğer gün entelektüel biri olabiliyordu...

Artık her yeri maske olmuştur, kendini öylesine kaptırmıştır ki; kendi zevklerini, heyecan duyduğu şeyleri, üzüldüğü şeyleri unutmuştur...

Gün gelir kendi olması gerekmektedir. Ancak bir türlü gerçek yüzünü bulamaz. Bütün maskeler o olmuştur, o başkalarında yok olmuştur.

Ashnda çocuğumuzun bu adam gibi somut olmasa da bir çok maskemiz var. Evlerimizde farklı olurken, çalıştığımız ortamda, arkadaş ortamında farklı olabiliyoruz. Hangi ortama girersek ona göre takınıp uyum sağlamaya başlıyoruz. Sırf onlar gibi olmazsam arkamdan ne derler düşüncesiyle... Komik duruma düşmekten korkuyoruz, acınacak halimizi görmeden. Neden hep bir ortama girdiğimizde hep değişen biz oluyoruz, konu değil?

Zeynep ÇANAK 3-A/225

Hayat

Dünya dediğin, bir kuru yalandan ibaret
dikkat et kanma

Aldatır seni bu rüzgarlar bu yağmurlar
kendini tek gibi anma

Bir yalan ve kötü söz hayatını bitirir,
İnsanlara kötü davranışlarla yaklaşma.

İnsan insanlara ihtiyaç duyar
Kendi bir hiçtir yalnız kalınca
Sen kendine ve hayata bağlı kalma
Ölüm insanı alır götürür
Senin haberin olmadığı bir anda...

Mehmet BİTGEN
2/D

ÇEMBERDEKİ ARA NAĞME

Perdesi yarı çekilmiş pencerenin ağzında, loş ortamın kasvetiyle tezat, doyurucu ve coşkun bir melodi...

"Saatler çalışır izinsiz hep bir sonraya..."

Resimler sarı güneşsizlikten" diyerek odayı sinsice doldururken o, etrafa boş gözlerle bakarak anlatmaya devam ediyordu. Ardarda sıralanan manasız cümleler, öylesine bir araya gelen salaş bir konuşma. Titriyor, oturduğu yerde kendi kendine sallanıyor, bakıldığında normal bir insan görüntüsü vermiyordu.

Karşısındaki hiç istifini bozmadan, onun sallanmalarına, titremesine aldırmadan, pür dikkat onu dinliyordu. Böyle durumlara alışık olduğu her halinden belliydi. Bir masanın etrafında iki kişi...Dışardan bakıldığında asla yan yana gelemey dedğimiz iki kişi...Bir ortamı, konuşmayı hatta aynı cümleleri paylaşıyorlardı.

Kendi kendine sayıklıyormuş gibi cılız bir sesle sürdürdü konuşmasını.

-Her gün yaşanan elektrik şoku saatlerce sürüyor ve etkisi geçene kadar canımı acıtıyor.

Kopuyorum hayattan; sıradan, yapılacak günlük şeylerden. Kendime geldiğimde uzun zaman geçmiş oluyor. Bir nöbet gibi sinsi ve sarsıcı aynı zamanda tıpkı Dostoyevski'nin anlattığı gibi hoş bir rüya alemi.

Nöbet anında kendimi bulmuş ve insan olduğumu hatırlamış oluyorum, buraya kadar güzel yalnız bir sakıncası var. Bunca rutin hayattan sonra bu hatırlama bana tarifi imkansız korku,

Şüphe, kaygıyla birlikte tuhaf, zampara ve kokuşmuşluktan uzak sımsıcak bir haz veriyor.

Korku...Evet!

Korkuyorum mu? Hayır!
İlk yaz sancıları bunlar.

Aura gibi korkuyla hoşluk, akılla delilik arası bir şey. Aslında hiç olmayan şeyleri görüyorum, olmayan yollarda yürüyorum.

-Anlıyorum. Bundan rahatsızlık hissediyor musunuz?

-Bilmem, robotlaşmışken çok iyiyim. Her zaman, her gün, her saat yapman gereken bir programa dahilsin. İç sızısı yok, muhakeme, muhasebe, yaralanma, yaralama hiç biri.

Rahatsın.

Görmez, duymaz ve bilmezsin. Yalnız sana yüklenen programa göre davranırsın. Ama bir nokta gelir ki zorla duyurur kendini. Küçük bir ara name. Sen oralı olmazsın ama istemli bir zorbalıkla: "Ben buradayım, duy beni, bak bana tıkama kulaklarını bak ne kadar güzel ezgilerim var haydi DUY! BURDAYIM! İŞTE TEHLİKE!"

Nöbet geliyor; sarsıcı, benliğini alt üst eden, muhakeme gücünü tersine çeviren, aklınla devir teslim değişiminde. Halbuki zararsız küçük bir melodi...

Tam farkına varmaya başladığında gördüğünün ve duyduğunun; kendini bildirmeye başlar. Karşında notalar, her biri ayrı dünya. Sen apayrı dünyada...

Bilmek en tehlikeli ve en son basamaktır. Burada dikkat etmek lazım. Bildiğin anda farkındasın demektir. Her şeyi bildiğini zannedersen ve her şeyin farkında olduğunun ve farkında her şey...

İşte bu basamakta, ayrıntılarda takılırsın. Küçük işaretler, bir tek kelime, kelimenin bir teki ELİF- ve tasavvufun hayreti...

Hayrete düşersin;dünyanın dönüşüne, insanların ritmine, aynı ritmi her gün tekrar edişin donuk kimyasına. Sanki herkes bir yap-bozun parçası. Sen, o tümlükten-hiçliğe düşmüş yahut erişmiş, kişiye göre değişir, yap-bozdan çıkmış, basit, sıradan;olmadığının farkına bile varılmayan, hatta olmadığın zaman da yap-bozun oluşabildiği bir parça ama uzakta çok uzakta sonu panorama...

-Yap-bozdan uzaklaşmadan değerini kavrayarak ve değiştirmeden, onun içinde "siz, , olarak kalabilirsiniz.

-Söylediğinize inanıyor musunuz;"BEN, , olarak kalabilmek!Güldürmeyin beni, mesleğinizin inceliği işte!Olmayacak şeylere bile ihtimal vermeniz.

Keskin bir kırışık gibi gülümseme belirdi acı dolu huzursuz yüzünde. Gülmekle ağlamak arası bir şey, öylesine bir çizgi. Çekti gitti sonra yerini tekrar çaresizliğe bırakarak.

-Ön yargılı olmayın, söylediklerime tüm içtenliğimle inanıyorum. Sizin de kendinizi hem kendinizden hem de başkalarından ayırıp o ayrımın farkına varabileceğinizi biliyorum.

Hışım la kalktı ayağa. Elini kolunu etrafa olabildiğince savurmaya, masaya tekmeler atmaya başladı. Ağzını çok açıyor, bağırıyor istiyor, zorluyor ama sadece kendini zor hissettiren küçük, güvensiz kelimeler dökülüyordu dudaklarından.

-Laf!yüreğimi kanatan nice tırnaklar var biliyor musunuz? Hem niye geldim ne diye paylaşıyorum bunları sizinle? Anlayabilir misiniz beni? Oturup orada ahkam kesmek kolay, ben bile anlayamıyorum kendimi.

ÇEMBERDEKİ ARA NAĞME

Biliyorum, rolümün üstüme iyi oturması lazım "oyna ve git, bütün felsefe bu. Ama nedense bir tarafım o kabullenmişliği sonuna kadar yaşarken

-TEVEKKÜL- asi tarafım elinin tersiyle itiyor her şeyi. Müşkölpesent o, minnetsiz, korkusuz, imkansızlık tanımıyor, ne denli mantıklı gibi görünse de çemberin dışında da hayatın olduğunu biliyor. Bir adım atmak için çemberden, bir ömür verebilecek

Don Kışotlardan o. Tehlikeli yani. Sol yanımın kırmızı düğmesi, yangında bırakılıp kaçılacak, belki en son hatırlanacak ama demirbaş eşyası. İkiğim burada. O tarafımı hatırlamak iyi de onunla hemhal olmak zor.

-O olmadan olmayacağını bilmenize rağmen neden ona bunca haksızlık?

-Alarm çalacak, son can çekişleri bunlar. Onu biraz daha beslemez, sulamaz biraz daha onu boğan bu asosyal, güvensiz, koşuşturmalı, telaşlı, panik, çığırkırı, tatminsiz, duyguları sömüren, törpüleyen, çıtır çıtır kesen cımbızla çeken canını acitan, beynini kanatan, özünü hasretle besleyen, insan eti yemeye doymayan, ağzının kenarından kanlar akarken hiçbir şey olmamış gibi davranan; savaşı, ölen çocukları, ihtimali, istismarı kanıksamış, dengeye aldırmayan, tabiatın ölmesini dizi gibi tepkisizce seyreden bu hayatla, mecburen, yüz yüze getirecek olursam ha gayret biraz daha...

Hırçınlığı yüzünde azar yemiş bir çocuk gibi dondu kaldı. Bakışları içine döndü. Onlar da tıpkı hayatı gibi anlamsızdılar.

Sanki yatağının başında ölümü bekleyen umutsuz hasta yakınıydı. Çaresiz bir beklenti içindeydi.

Sonra çenesini bağlayıp, bıçağını koyacağı üstüne. Biran önce veda etse mezarı bile hazır vücudumun en ücra köşesinde, bir daha hatırlanmayacak. Tam zamane işi. Ama öylesine inatçı ki... Onu ayakta tutan bir şey var! Ne kadar tevekkellilikten ayırsa da beni, kendini küllerinden yeniden yaratıyor ve yine inançlarına köprü oluyor. Serap beliriyor çöl içinde ve birden serap içinde bir çöl...

Sonra büyüyor, büyüyor, büyüyor işte YÜREKSEL ISINMA...

-Karamsarlık değil mi bu? Bilirim her şey mutlak güzelliğe ulaşacaktır bırakın bu kadar derin düşünmeyi, tabiatın yok olması, savaşlar, kötülükler sizin derdiniz değil, biraz rahatlayın. O yürek yine de yaşamak istiyor demek ki, bırakın üstüne varmayın. Belki oluruna bırakırsanız daha mutlu olup sizi bunca nefessiz bırakmayacak. Siz de bu şokları, cinnetleri, med cezirleri, dengesizlikleri yaşamayacaksınız.

Alaycı bir ifadeyle sanığı sorguya çeken memura benziyordu yüzü.

-Niye yaşasın? Neye yaşasın? Nerede? Burada mı yaşasın? Ne dediğinin farkında mısın sen doktor hanım? Bunca zorbalığı, zorluğu, mutsuzluğu, yürek spazmını gördükten sonra hâlâ mı "Hayat güzeldir" nakaratı. Ah siz psikologlar... Katıla katıla ağlamakla kahkahalarla gülmek arası bir takım sesler çıktı, kendisi bile inanmadı bu seslerin ondan geldiğine. Ne garip, tepkilerini bile sezemiyordu. Öylesine kendine dalmıştı ki çalan telefon sesiyle irkildi.

-Efendim, akşama mı, mutlaka mı? Misafir mi gelecek? Kırılırlar mı?

Birkaç saniyelik sessizlik... Bugün olmasa, çok bitkinim. Evet ne var ben mi? Ne? Bencil mi?

Halbuki ben... Yalnız onların mutlu olması için nelerden...

Yine sessizlik Ama ben... Onlardan intikam alıyormuşçasına telefonu fırlattı kapıya. Fedakarlık mı? Ne fedakarlığı, bunlar benim görevim olmuş. Uğraşmalı, savaşmalıyım, her gün aynı şeyleri tekrar etsem de bıkmamalıyım. Bunları aksatmadan hayatın emirlerine amade bekle! Halbuki ben... dertlerini dert edinip derdini anlatmayarak, içinden ağlayıp, içiyle muhasebe yaparak geçirmiştir ömrünü. Hep içinden hep içiyle...

Serzenişlerini, hep içinden hep içiyle; kırgınlıklarını, hep içinden hep içiyle; duygularını, yıkımlarını, basamaklarını, coşkularını, hayranlıklarını, hayretini, inancını, KENDİNİ hep içinden hep içiyle....

Hayalindeki insanlığı, hayalindeki ezgilerle, hayalindeki dinleyicisiyle

Hep içinden hep içiyle... Hep kendi kendine mırıldanan, fısıltı bir yaşamla... Kapının çalınmasıyla tekrar kendine geldi.

-Evet -Doktor Hanım, gürültüyü duydum da yardıma ihtiyacınız var mı diye bakmaya geldim. O arada kapıya fırlatılmış telefonu yerden alarak yanında çalıştığı psikologa uzattı.

ÇEMBERDEKİ ARA NAĞME

-Ben mi? Yoo!Dalmışım. Randevusu olan hasta geldi mi? Bak bir saattir bekliyorum gelmeyecekse çıkmam gerek. Kızımı kreşten alacağım!!!

Rüya mı, kabus mu , hayal mi? Bildik bir şey olmadığı kesindi, ama uyandı, uyanmak zorundaydı. O küçük bir melodi eşliğinde bir ara çemberin dışına adım atmaya çalışmanın can yakıcı acısını duydu. Çember aynı yönde ve öylesine hızla dönüyordu ki adımını dışarı attığı anda ayaklarından çıkan kıvılcımları gördü. Doktor hanım, ayağına, çemberine, çemberin dönüşüne ve sonra kıvılcıma baktı.

-Evet kendini ders kitaplarındaki çemberde sürekli koşan fakat çemberin dışına çıkmayı akıl edemeyen farelere benzetirdi.Ama ne gariptir ki insanoğlu için bile bunca aklına rağmen çemberin dışına çıkmak çok da kolay değilmiş, bunu anladı. Kıvılcım güzel görünüyordu, parlaktı ama acıydı. Çekti ayağını çemberin içine, her zamanki dönüşleri tekrar, tekrar, tekrar ve daha hızlı yaptı. Alıştığı bir tarzı, biliyordu neleri yapacağını, kıvılcımlarla uğraşmazdı. EVRENSEL düşünmek yoktu onun için EVSEL düşünse yeterliydi.

Hava kararmak üzereydi eve kadar nasıl geldi hatırlamıyordu. Evine bir yabancı gibi baktı. Yarıda bıraktığı okuluna dönen öğrencinin ezikliği ve şaşkınlığıyla etrafı süzdü.Ne çok şey birikmişti yapılması gereken. Ne diye ara vermişti? Şimdi kaldığı yerden daha çok yorularak yapacaktı bu kadar şeyi. Gerek var mıydı bunca sarsıntıya? Ruhu, yüksek binanın tepesinde intihar girişiminde bulunan birinin ayakları gibi sallantıdaydı. Ha attı ha atacak...

"Saçmalamayı bırak"dedi kendi kendine. Kendi sesinin tokluğundan ürktü sonra.

Evet , ayakları attı onu çalışma odasına. En son istediği şeydi bu; sallantıdan sonra kalemle kendini çekip çıkarmak. Hayır!Bu sefer kabullenip yazmayacaktı hiçbir şeyi. Başkalarının acısı yalnız hikayeydi.

Çalışma masasının yanına gidip sandalyesine iğreti bir şekilde oturdu. Çiçeklerini, , kağıtlarını, kitaplarını, onca emeğini gözden geçirdi. Eski dostlarına rastlamanın coşkusu vardı içinde. Evet kadim dostu, vefakarı, oradaydı, boynu bükük duran kalemi...Aldı eline. Kalem ona aldırılmıyordu. İstedğini yazan, danışmayan, özgür bir kalem...Alışıldık değil en azından başkalarının alıştığı tarzda değil...

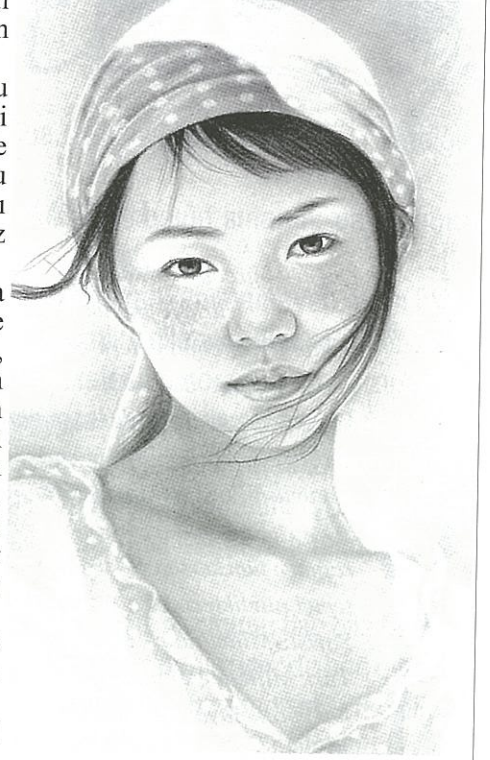
-Sakin, yeter kazma içimi bırak kalsın, tam iyileşti derken HAAAYIIIIIR.....

Hışım la söz geçiremediği kalemi parçalamaya başladı.

Artık aynı şeyleri yeniden yaşamak istemiyordu. O da karışacaktı sürüye. Mutluca...Mutlu!ca Mut!lu!ca! Mut!.... Yaşayacaktı.

Tamam en azından artık iyi rol yapabiliyordu. Aldı cep radyosunu , taktı kulaklığını. Açtı müziği sonuna kadar, ruhundaki gürültüyü, kalbindeki aranameyi bastırmasıya. Ritim tutarak işlerini yapmaya koyuldu. O sırada kulaklıktan cılız bir Zuhal Olcay parçası taşıyordu dışarı. Zaman düşer ellerimden yere Saatler çalışır izinsiz hep bir sonraya

*Resimler sarı güneşsizlikten
Duygular değişir
Dostlar dağılır, dört bir yana
Kendi yollarına
Ve sen ben değirmenlere karşı
Bile bile birer yitik savaşçı
Akarız dereler gibi denizlere
Belki de en güzeli böyle...*

23 NİSAN

ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI

Değerli öğretmen arkadaşlarım, Sevgili gençler:

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açıldığı 23 Nisan 1920, Ulusumuzun babadan oğula geçen saltanat yönetimini terk ederek halkın kendisini, seçtiği temsilcileri aracılığı ile yönetmeye başladığı günün adıdır. Devletimizin yönetim sisteminde bu tarihle başlayan büyük değişim 29 Ekim 1923'te Cumhuriyetin ilanı ile sonuçlanmıştır. Büyük Önderimiz MUSTAFA KEMAL ATATÜRK ilk Meclisin açıldığı 23 Nisan 1920 gününü Milletimize aynı zamanda Çocuk Bayramı olarak armağan etmiş ve bu yönüyle de büyük Önderimiz dünya ölçeğindeki eşsiz liderliğini bir kez daha göstermiştir.

Seksen dört yıl önce kurulan genç Cumhuriyetimiz, bu geçen süre içerisinde pek çok güçlülere rağmen tüm kurum ve kurallarıyla yerleşmiş ve Türk Milleti ATATÜRK İlke ve İnkılaplarını, Cumhuriyetin temel niteliklerini özümsemiştir. Cumhuriyetimizin en önemli kuruluş felsefesi olan "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir" ilkesi, ülkemizi ilgilendiren siyasal, ekonomik, iç ve dış her türlü kararların sadece Türk Milletine ait olduğu, başkaca hiçbir ülkenin veya yabancı kuruluşların bu kararlarda hükümlerlik hakkı olamayacağı ve egemenlik haklarımızdan kısmen veya tamamen vazgeçme anlamına gelen her tür teslimiyetçi siyasal anlayışlara kesinlikle izin verilemeyeceğini ifade eder.

Özellikle son yıllarda ülkemize, devletimize ve milletimize yönelik bölücü ve yıkıcı faaliyetler karşısında, her zamankinden daha fazla Cumhuriyetimizin ilkelerine sahip çıkma, birliğimize ve bütünlüğümüze sahip çıkma mecburiyetinde olduğumuz açıktır.

Atatürk'ün inkılaplarını ve dayandığı temel ilkeleri eleştirmek mümkündür. Ama bu eleştiriyi yaparken daha öncesi düşünülmemelidir.

Kayseri Lisesinin gençleri!

Şimdi şu soruları kendimize soralım.

Bağımsızlığımızdan vaz mı geçeceğiz?

Egemenliği millettten alıp, bir kişiye mi teslim edeceğiz?

Günden güne artan sorunlarımızı, çözerken akla bilime değil de neye dayanacağız?

Herkes vicdanını, inancını başkasına zorla mı kabul ettirecek?

Toplumun yarısı yani kadınlarımız gene bilgidan, hak dan yoksun mu bırakılacak?

Eğer bu sorulara hayır diyorsanız, siz mutlaka bir ATATÜRKÇÜSÜNÜZ.

Atatürk iyiyi doğruyu önümüze koydu. Onun ilkeleri dondurulmuş kalıplar değildir. Bilimin ve aklın yardımı ile geliştirilebilirler.

SEVGİLİ GENÇLER!

ATATÜRK, Dünya liderleri içerisinde gençliğine önem vermiş, en büyük eserini gençlere emanet etmiş tek liderdir. Gençler olarak böylesi bir öndere sahip olmanın onurunu duymalısınız.

Bu büyük bayram, Hepimize Kutlu Olsun.

Teşekkür ediyor sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

NURSEL GÖKBELEN
TARİH ÖĞRETMENİ

...dostluk... ...dostluk... ...dostluk...

Ve bir gün hayatın güzel tesadüflerinden biri kapımı çaldı. Hayatıma, çok sevdiğim, çok değer verdiğim örnek aldığım biri çıktı. Ama..!

Ailece gittiğimiz bir parkta yazın güzel saatlerinin tadını çıkarıyorduk. Ben bütün sırlarımı paylaştığım, yalnızlığıma eş olan kuşumu da güzel havadan mahrum olmasın diye yanımda getirmiştım.

Anneler klasik piknik işleriyle meşguldüler. Ben, beni anlayan ama anladığını anlatamayan, içimi bilen, derdimi dinleyen ve oradan başka hiçbir şeyi kendime yakın görmediğim kuşumla ilgileniyordum. Bu hâl üzere saatler sıralandı. Her hareketine bir anlam yüklediğim Maria "Acıktım" der gibi kafesinde oradan oraya zıplarken yanımdan geçen bir bayanın dikkatini çekmişti ve o bayan da kendini tutamayarak yanıma gelmişti. Tanıştık vs. Sebebini anlayamadığım bir durumdu bu. Bana çok ilgili davranmıştı, beni anlıyor gibiydi, onunla konuştuğça rahatlıyordum ve ben bu duyguları, bu sıcak muhabbeti pek tatmamıştım. Ona çabuk ısındım. O da bana ve Maria'ma. Değişik zamanlar İnci'yle yine görüştük, biz onlara gittik onlar bize geldi. İnci Maria'ya tutulmuştu, onu çok seviyordu, onun her şeyiyle benden çok ilgileniyordu.

İnci bir gün bütün çekingenliğini atarak üstünden ve benim için ne kadar değerli olduğunu bile bile Maria'yı istedi benden. Ben tedirgin olmuştum. Çünkü Maria benim tek arkadaşım, tek derttaşım benim içimde ben gibi olan tek sırdaşımdı. Verdim. Nelere dikkat etmesi gerektiğini söyleyerek, mahremine uzanan el ürkekliliğiyle bedenimden bir parçayı verdim İnciye. Sonraki zamanlar yine görüşmeler vs. İnci Maria'yla çok ilgileniyordu, çok da seviyordu. Maria mutluydu. Benimleyken de mutluydu. İnci de onunla dertleşiyor ona sırlarını açıyor onu izlerken rahatlıyordu. İnci'nin akvaryumu da vardı ve içinde güzel güzel, tatlı tatlı balıklar. İnci onları da seviyor bazen Maria'nın yanından geçiyor sanki. Maria'ya yokmuş gibi davranıyordu. Öyle olduğu zamanlar Maria suskunlaşıyordu. İnci onu seviyordu ama neden ilgisiz davranıyordu ama bunu anlayamıyordu. Bütün bunları rutinleşen bir ziyaretinde gözlemlemiştim.

Sonraki ziyaretlerimde de benzer durumlar oldu. Maria İnci'ye çok bağlanmıştı ve onun o balıklarla ilgilenmesini istemiyordu. Hep kendisiyle ilgilenmesini istiyordu. İnci ise sanki Maria'yı anlıyormuş gibi ara ara: "Balıklarla ilgileniyorum diye seni sevmiyor değilim. Onlara da bakmak zorundayım bu görevim." diyordu. Maria bunları mantıklı buluyor ama kabul etmemişti.

Yine de Maria İnci'yi beni sevdiğinden çok seviyor ve güzel sesi kısılıncaya dek onu sevecekti...

Zeynep Yılmaz
11-B/5426

ASILSIZ ERMENİ SOYKIRIMINA

Birleşmiş milletler 9.12.1948 tarihli soykırımı önleme ve cezalandırma sözleşmesinde soykırımı şu şekilde dile getirmiştir.

Soykırım; ulusal, etnik, ırkî, dinî bir guruba mensup insanları tamamen veya kısmen o guruba mensup oldukları için ortadan kaldırmak amacıyla şu eylemler şeklinde sıralanır.

* Bir grubun üyesini öldürmek,

* Bir grubun kısmen ya da yok etme sonucunu vereceği önceden bilinen yaşam koşulları altına sokmak.

Oysa ki; asılsız soykırım iddialarını dayandırdıkları nokta olan TEHCİR YASASI 27 Mayıs 1925 de çıkartılan yer değiştirme ve iskân kanunudur. Bu kanunla bazı Ermeniler isyan bölgelerinden alınarak yine bir Osmanlı toprağı olan başka yere (SURIYE) sevk ve iskân edilmişlerdir. Bu yapılırken de her türlü güvenlik tedbiri devlet tarafından alınmıştır.

Bu sevk ve iskân politikasının temel sebebi Ermenilerin gerek dış kışkırtmalar gerekse milliyetçi tutumlarından dolayı takındıkları düşmanca tavır ve terör eylemleridir.

Ermenilerin geçmişte ve günümüzdeki bu saldırgan tutumları Ermenilerin bazı beklentisi olduğu ve bunların birbirini izleyecek (DÖRT T) diye adlandırılan aşamalarla gerçekleşmesini ümit ettiklerini göstermektedir.

* Asılsız soykırımın diğer üyelerce ve uluslar arası kuruluşlarca TANINMASI.

* Türkiye'nin ve bu ülkelerin asılsız soykırımı tanınmasından etkilenmesi ve bu ülkelerin baskısı ile asılsız soykırımı TANIMAK mecburiyetinde kalması

* Türkiye'nin asılsız soykırımına uğrayanların yakınlarına TAZMİNAT ödenmesi.

* Türkiye'den TOPRAK talebinde bulunulması.

Tarihte hiçbir zaman Ermenistan diye bir yer olmamıştır. Ermenilerin çoğunlukta olduklarını ileri sürdükleri Doğu Anadolu tarihin hiçbir döneminde Ermeni bölgesi olarak anılmamıştır.

Detaya inildiğinde Ermenilerin çoğunluk olduklarını iddia ettikleri ve Ermenistan olarak niteledikleri dönemde Doğu Anadolu bölgesine İran dilinde HAY, ya da HAYESTAN denildiği görülür. Mana itibariyle " Yukarıda kalan toprak" anlamına gelmektedir. Ermeniler Hayestan kelimesinin Ermenistan olduğunu ileri sürmekte ve haklı olduklarını göstermeye çalışmaktadırlar.

Bu çok büyük terminolojik bir hatadır. Daha kötüsü bunu bile bile yapmaktadırlar.

Ermeniler amaçlarına ulaşmak için 19 ve 20. yüzyıllarda kurdukları

Daşnak, sütyun cemiyetleri ile teröre başladılar. Bu eylemlerinde haklı dayanakları da Wilson ilkelerindeki çoğunluk prensibi olmuştur.

Çoğunlukta olduklarını ileri sürdükleri Vilayet-ı Sitte de (Erzurum, Van, Bitlis, Diyarbakır, Elazığ, Sivas) Ermeni devleti kurmak istemişlerdi.

Doğu Anadolu Müdafai Hukuk Cemiyeti Ermenilerin bu iddialarının asılsız olduğunu, gerekirse uluslararası bir heyetin yerinde inceleme yapabileceğini söyler. Bunun üzerine General Harbord başkanlığında bir heyet inceleme yapmak üzere Erzurum'a gider.

Gelen heyeti Erzurum valisi Zâkir Paşa karşılar. Önce heyeti Türk mezarlığına götürür. "Paşam iyi bakın sizce mezar sayısı çok mu?" Der.

-General Harbord: "Evet çok fazla" cevabını verir.

Bir Bakış

Ardından heyeti Ermeni mezarlığına götürür.

"Paşam sizce mezar sayısı fazla mı?" Paşa iyice bakar, tabii ki Türk mezarlarına çok az der ve iyice meraklanır.

Bunun üzerine Zâkir Paşa; "Sizce Ermeniler ölümlerini yiyorlar mıydı?" diye sorar. General Harbord; "Tabii ki hayır" deyince öyleyse "ölüsü bu kadar az olanın dirisi ne kadar fazla olabilir" der.

Cevaptan çok etkilenen General Harbord Türkleri haklı gösteren uluslararası bir rapor hazırlar

Gerçekten Ermeniler hiçbir tarihte adı geçen bölgelerde çoğunluk olamamışlardı. Bu durum da zaten onun kanıtıydı.

Türk milleti tarihin hiçbir döneminde, hiçbir devletin ve kimsenin davranmadığı kadar Ermenilere müşfik ve naif davranmıştır. Hatta Osmanlılar zamanında "Milleti Sadıka" unvanını bile vermiştir.

"Biz kimsenin düşmanı değiliz, yalnız insanlığın düşmanı olanların düşmanıyız" diyen Türkiye Cumhuriyetinin Kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk Türkün idealini bu şekilde ortaya

DUVARI AŞMAK

Önce hafif bir yağmur serpiştirmeye başladı. Sonra giderek hızlanıp bahçedeki kadifelerin, şebboyların, kasımpatların ve güllerin boynunu bükerek küstürdü. Çay gazinosunun teras kısmındaki sandalyeler ve masalar ıslandı. Yağmur bir süre sonra başladığı gibi önce yavaşladı sonra tekrar durdu. Bulutların ardına gizlenen güneş yeniden belirdi. Yağmurun küstürüp boynunu büküğü güllerin, kasımpatların ve Şebboyların üzerine eğilerek gönüllerini almaya çalıştı. Etrafı taze bir toprak kokusu doldurdu.

Hamdi Usta, dış yüzleri çay ve sigaradan sararmış çatlak fayansların altındaki lavaboda ellerini yıkadıktan sonra, fayansların bir köşesinde, vitrinli küçük buzdolabının durduğu ve mavi boyalı duvarları devamlı yanan ocaktan yer yer is tutmuş, küçük

çay ocağının puslu camlarını elindeki nemli bezle sildi. Çay bulaşığı bardakları tek tek itina ile yıkamaya başladı. İki yanı musluklu ve üzerinde çay demlikleri bulunan alüminyum kazanda kaynayan suyun fokurtusuna bardak ve kaşık şıkırtıları karıştı. Bir ara durup pencereden dışarı baktı. Terasın önünde dizili sardunyaların yapraklarında kalan ve güneşle birlikte parlayan yağmur tanelerini seyretti. Bütün bir yaz bu teras, gazino ve deniz sahili, gülen, cıvılayan neşeli yüzlerle dolup taşardı. Biraz evvelki yağmurdan ürkererek kaçışan bikinili kızlar, çoğu günlerini tavla oynayarak geçiren erkekler ve kumsalda bağımsız gezinip oynayan çocuklar adeta başka bir dünyanın insanlarıydı. Akdeniz'in sakin bir yerinde kurulu bu dinlenme kampıyla, diğer insanlar ve hayatın yaşanan gerçekleri arasında, sanki görülmeyen saydam bir perde geriliydi. Çocuklar burada şehrin basık, havasız odalarında tanıyamadıkları hürriyeti yaşıyorlar, kıydaki midye kabukları ve deniz yıldızları onlar için yeni ve değişik bir oyuncak türü oluyordu.

Elindeki çay tepsisini sallayarak pencerenin önünden geçip içeri giren Osman;

Bu sabah çayı çok satarız usta, dedi.

Cevap alamayınca ustasına baktı. Hamdi Usta, Osman'ın sesini duymamış gibiydi. Pencereden dışarı dalıp gitmişti.

Satar mıyız usta? diye sorusunu tekrarladı Osman.

Hamdi Usta, gözlerini pencereden ayırırken; Bilmem, dedi. Yağmur yağdı ama güneş de açtı. Sen yine dolaptan meşrubatı eksik etme...

Osman kollarını açıp gerindi, esnedi. Ustasının baktığını görünce utandı. Hemen sağ elini ağzına perde yapıp;

Bu gece uyuyamadım da abi, diye açıklama gereğini hissetti.

Hamdi hiç seslenmeden ellerini omzundaki kirden rengini tamamen kaybetmiş nemli havluya sildi. Birkaç bardağa çay doldurdu.

Hamdi Efendi, bize iki bira göndersene... "A"

bloktan doktorun karısı Nuray Hanım, başını kapıdan uzatırken cıvıdayarak söylemişti. Yanındaki uzun boylu, esmer adamın elini çıplak omuzlarına atmasına aldırış bile etmiyordu. Sonradan boyama sarı kıvrıcık saçlarını düzeltirken, ses tonuna üzüntülü bir hava vermeye çalışarak;

Bugün denize giremeyecek miyiz Büloş? Dedi.

Nedenmiş o? Baksana hava açtı. Seninki ne zaman geliyor?

Onun işi belli olmaz, hastaneye sağlık bakanı mı gelecekmiş ne? Boş ver biz eğlenmemize bakalım.

Birlikte gülüşerek terasın camlı bölümünde konken oynayan Asım Beylerin masasına doğru yürüdüler.

Osman çayları bırakıp dönmüştü. Elindeki tepsiyi tezgahın üzerine gelişi güzel bıraktı.

Dün gece niye uyuyamadın? diye sordu Hamdi Usta.

Biraz tarih çalıştım da usta. Biliyorsun imtihanlara hazırlanıyorum.

Buzdolabından iki bira çıkarıp açarken;

Usta be!..dedi. Biz neymişiz öyle...

Neymişiz lan?

DUVARI AŞMAK

Sen hiç tarihte Osmanlıları okudun mu abi? Hani şu üç kitada at koşturan dedelerimizi...

Hamdi Usta'nın gözleri pencereden dışarı kaydı. Ağır ağır deniz sahilini dolduran bikinili ve mayolu kızları süzdü. Başını iki yana salladı. "Vela havle" diye söylendi belli belirsiz. Osman, ustasının mırıldanışını duymadı, sadece dudaklarının kıpırtısını gördü.

Osmanlı başkaymış be usta, Fatih İstanbul'u fethettiğinde 21 yaşındaymış. Beyaz atını denize sürmüş, "Ya Bizans beni alır, ya ben Bizans'ı" diye bir kükreymiş ki, sorma...

Hamdi Usta'nın gözleri, iskeleden kızılı erkekli denize atlayıp suyun içinde şakalaşan, birbirine sarılan çiftlere daldı. Şimdi denizi bunlar dolduruyor, diye düşündü. Bir kere daha "Vela havle" dedi. Bu kez sesi biraz daha hızlı çıkmıştı. Osman ustasının kendine kızdığını sandı. Tepsiye iki bira bardağı koyup, içine biraları boşattı.

Şunları götüreyim, dedi. Gelirken Nuray Abla söyledi, sana da tembihlemiş.

Hamdi hiçbir şey söylemeden, "olur" anlamında başını salladı. Mermer masanın üzerinde dizili bardaklardan birkaçını daha alıp yıkamaya başladı. Bir taraftan da gözlerini sahil boyunca el ele gezinen çiftlerden ayıramıyordu. Kumların üzerine havlu serip, sere serpe uzanan, bikinili körpe kızlar onda gençliğinden kalma, bildik bir takım utanç duygularının depreşmesine yol açıyor, düşüncelerinden sıkılıyordu. Böyle dalıp gittiği, gözlerini kızlardan ayıramadığı zamanlarda, görücü usulü ile evlendiği Emine bazen çıkıp gelir, sıcak kum

ların üzerinde yatan kızlarla yer değiştirirdi. O zaman düşüncelerinden tümünden tiksindir, kendi kendinden nefret ederdi. Nasıl kendisi karısına bir yabancı gözün bakmasından rahatsız olur, yüreğinin infilak ettiğini hissederse, başkası da aynı duyguları yaşayabilirdi. Yine Emine'nin hayali camın önünde belirmiş, iri siyah gözleri sitemle bakıyordu. Emine'nin hayali canını sıkıyordu. Elindeki bardağı hırsla sıktı. "Çıt" diye bir ses duyuldu. Ardından küçük bir gürültü ve yerde dağılan cam kırıklarının şıkırtısı... Sağ elinde ılık bir sıcaklıkla, aniden tüm vücuduna dağılan bir acı hissetti. Parmaklarından akan kan, beyaz lavabonun içindeki su birikintisiyle birleşip küçük bir kan gölü oluşturdu. Sol eliyle parmaklarını sıktı. Kan biraz daha fazlaştı. Arkada duvara monte edilmiş cam dolabı açıp, bir bez buldu.

O sırada içeri giren Osman, ustasının elini kan içinde görünce şaşırıldı. Tepsiyi bir kenara bırakıp Hamdi'ye yaklaştı.

Eline ne oldu usta!

Gözleri lavaboya, oradan da yerde saçılı bardak kırıklarına kaydı.

Dur elini sarayım.

Hamdi'nin söylemesini beklemeden sargı bezini eline aldı. Hamdi Usta'nın parmağını sıkıca sardıktan sonra:

- Bu vaziyette çalışamazsın usta. Sen git dinlen. Ben ocağı idare ederim.

Hamdi, Osman'ın yüzüne baktı. Kumral saçlarının altında ince bir yay gibi gerili kaşları ve şimşek gibi çakan siyah gözleriyle güven verici bir tavı vardı. Severdi Osman'ı... Henüz genç yaşına rağmen namaz bile kılıyordu. Onun yaşlıları kızlarla gezip eğlenirken o yaz tatillerinde çalışıp anne ve babasına para gönderirdi.

Ben biraz gezineyim, yine gelir yardım ederim sana, diyerek dışarı çıktı. Denizin yosun kokusunu burnunda hissederek bir süre kararsız yürüdü. Yürüdükçe dizlerinin açıldığını hissediyor, basık, havasız çay ocağından kurtuluşunun anlık zevkini tadıyordu. Yosun kokusunun yerini çiçek kokularının aldığı bir sırada, bahçıvan Hasan Baba'yı gördü. Lekesiz beyaz manolyaları şefkatle okşuyordu. Çiçekler onun usta, nasırlı, toprak kokan ellerine teslim olmaktan mutlu, adeta güler gibi memnun, yapraklarını hafif hafif sallıyorlardı. Bahçıvan, Hamdi Usta'nın geldiğini, görünce doğruldu.

DUVARI AŞMAK

Hayrola bugün çalışmıyor musun?

Yok, be baba, elimi kestim de, ocağı Osman'a bıraktım.

Hasan Baba başındaki hasır şapkayı çıkararak alnında biriken ter tomurcuklarını silerken Hamdi'ye kurnazca baktı. Onun kızlara olan zaafını bildiği için "seni seni" der gibi başını iki yana salladı. Hamdi, Hasan Baba'nın bakışlarından utandı, gözlerini bahçivandan kaçırarak çiçeklerin üzerinde amaçsız gezdirdi;

Öğleye cumaya gider miyiz? Dedi. konu değiştirmek ister gibi.

Camiye Side ye gidelim diyorum. Hatta bugün yemeği de orada yesek, canım balık çekiyor kaç gün dür.

Anlaştık, öğleye görüşürüz.

Hamdi Usta yeniden ne tarafa ve nereye gideceğini bilmeksizin yürüdü. Yanından birkaç çift, ellerinde deniz topuyla birlikte gülüşerek geçiyorlardı. İçlerinden biri:

Manavgat' a büyük şelaleye kadar çıkalım mı, ne dersiniz?

İyi olur ama neyle gideceğiz ki, babandan arabayı alabilir misin?

Delikanlılardan biri grubun önüne geçti.

Bakın çocuklar, iyi bir fikir geldi aklıma... Meral, babasından arabayı alsın, ben de bizim pederi kandırayım, Naci ile Reyhanları da alalım ve Düden'e kadar uzanalım. Bu arada Aspendos'a da uğrarız. Akşam da iyi bir disko bulur eğleniriz, ne dersiniz?

Bu teklif gurup arasında coşkuyla karşılandı. Kızlar sevinçle ellerini çırpıp gülüştüler. Erkekler akşam bir kere daha felekten gün çalıp, yeni bir aşk gecesi yaşayacaklarının hazzını duydular içlerinde.

Hamdi Usta hızla gençlerin yanından ayrılıp deniz sahiline doğru yürüdü. Gurup arkasında kalmıştı. Yalnız yükselip alçalan kahkaha dalgaları onu "A" blok'un önüne kadar takip etti.

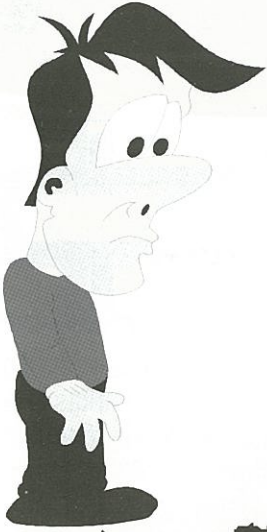
Güneş yeniden mevsim normallerine dönmüş, kamp sakinlerini ağaç gölgelerine ve deniz sahiline doğru sürüklüyordu. Hamdi Usta sahil boyunca kararsız yürümeye başladı. Önlerindeki devre arasından da istifade ederek bir kaç günlüğüne ocağı Osman'a bırakıp, memleketine mi gitseydi acaba? Karısını ve çocuklarını da çok özlemişti.

Kim bilir, al yazmalı, zeytin gözlü Emine'si ne kadar sevinecekti. Ya kızları? Başkalarının seraları

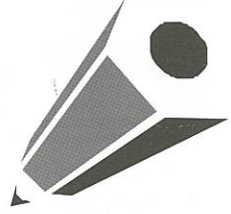
için, gübreli tezeği avuçlayan kınalı elleri.. Bu duygular onların şahsında sıla özleminin bir ifadesi değil miydi? Aylardır onları ihmal etmenin, bir satır mektup dahi yazmamanın burukluğu gelip oturmuştu yüreğine. Bir şeyler vardı bu kampta, bu insanların arasında. Bilinmeyen büyü bir kuvvet, kendine doğru çekiyor dünyanın bitmek tükenmek bilmeyen çilelerini, hatta hayatın kutsal gerçeklerini, dahi unutturuyor, sunni bir mutluluk veriyordu. Hamdi

Usta bu yapay mutluluğun farkındaydı, ama o da bazen buranın efsunlu havasına kapılıyor, genç kızları gördükçe kendinden haber bekleyen insanların varlığından, gün oluyor rahatsızlık bile duyuyordu. Sanki dünya ile kamp arasında görülmeyen bir utanç duvarı geriliydi ve Hamdi Usta bu duvarı aşımamakta tereddütliyüdü...

TAHMİNLERİN AĞUŞUNDA

Sevgi, çamurla oynayıp, sürekli saklanıp duran umutlarını bir gün yakalayabileceğini düşünen, hayallerinin, elindeki balon gibi uçup gitmesine izin vermemek için hayatı öğrenmeye çalışan çocukluğum gibi saf ve temiz olmalı...

Sevgi, sevgi annem olmalı, mızıkçılık yapan hayatı şikayet edip durduğum, bekleyen, göz yaşlarımı avuçlayıp sımsıkı göğsüne basan, saçlarına izinsiz gelip yerleşmiş yıllara adını veren annem.

Sevgi, dünden kalan, buz gibi kaldırımları, karanlık kırıntılarını toplamaya çalışan sokak köpeklerini kucaklayan, çaresizliklerimi güneşle birlikte aydınlığa çıkaran onu bir yudumda içip bitiren karanlığa inat bir sonraki sabaha koşmayı bekleyen sabah olmalı...

Ya da yabancı yüreklerden kaçıp, kendimi bıraktığım, evinde gezen tıpır tıpır ayak seslerinden, yeni başladığım bir kitaptan, ara sıra tutturduğum dudaklarımdaki şarkıdan, başımı yastığa koyup düşlediğim gelecekte kışkırdığım yalnızlık olmalı...

Ya da her baktığımda kendimi şefkatli kollarından alamadığım, gülüşlerimin dostluklarımdan, anılarımdan sindiği kokusunu doya doya içime çekip hiç bırakmak istemediğim, geçmişimle oyun oynayan fotoğraflar olmalı...

Sevgi, biletiyle birlikte yüreğimi de cebine koyup, çekip gitmek zorunda kalmış olan bavullara duyulan özlem, gözlerimin her an, her yerde buluverdiği yaramaz ama bir o kadar masum bakışlara gösterdiği şefkat ya da saçlarımda, ellerimde, yüreğimde gezdirip durduğum bir yürek.

Sevgi, Mehmetçiğin "Darmadağın yüreğime kirpiklerini çalan yarım kanlı göz yaşların dökülmesin vatan toprağına, simsiyah saçların çözünüp saçılmasın yeter ki. Canım anam yeter ki düşman tekmelemesin acılarıyla büyüttüğün kamburunu, yeter ki nasırlı ellerin düşmesin kara toprağına" diye yazdığı mektup, kanını kattığı vatandır.

Ve sevgi, bazen karanlığın ışık saçması, yalnızlığın dudak büküp bir köşeye çekilmesi, geçmişinin bugününe terk etmesi gibi yakalanması imkansız görülebilir.

Belki sevginiz, yanı başınızda sizinle birlikte soluk alıp veriyor, belki sessiz çığlıklarını size duyurmayı bekliyor...

Hepinizin gerçek sevgiyi bulması dileğiyle...

Özlem ULUSOY
11-B/5897

İhtiyarın Gözyaşları...

Hava titretek, ben titretek, yürek titretek...Sıradan alışılmış bir sabah daha. Herkes gibi koşuşturuyorum bıkkınlığımı yolculuk yapıp durduğu otobüse.

Yüreğim ona buna çarpıp takılarak ilerliyor. Gözlerim, cam kenarına oturmuş, gözleri otobüsü çoktan terk edip gitmiş bir ihtiyara takılıyor. İlk önce birbirine kavuşmuş elleri gözlerine ilişiyor. Dünden kalmış göz yaşlarının süzülmesine izin vermiyor, çaresizliklerinin yerleşmiş olduğu beyaz teninde...

Aslında otobüste insanlara dikkat eden biri değilim ama, bir gün ağzı yüzü kir içinde bir çocuk, iki kadının sohbetini gözlerini hiç kıpırdatmadan dinleyen bir başka kadın, aynen bu ihtiyarda olduğu gibi beni etkileyebiliyor.

Kadın ineceği yere gelince bir anda kendine geldi ve gözlerinin terk etmiş olduğu otobüse geri döndü. O titretek eller, nereye tutunacağını arayan gözler kapıdan indi. Sonra kendimi onu takip ederken buldum. Kadın yürüyor, ben yürüyordum...Yaşlı kadın cıvıl cıvıl koşuşan çocukların arasından sıyrılıp gecekonduda bir eve geldi. Kadın eve girdiğinde, evden sesler yükseldi...

-Yine mi geldin? Bıktım artık senden...

Bu sözlerin ardından yaşlı kadın dışarı çıkıp, kapının önünde bulunan eski bir sedire oturdu. Dayanamayıp yanına gittim. Yarım saat önce otobüste ağlayan gözler, hâlâ ağlıyordu...

-Neyin var teyze? İyi misin?

Kadın hiç eveyleyip gevelemeden sanki hep bu anı, birileriyle konuşmayı beklercesine anlatmaya başladı...

- Beyim iki sene önce vefat etti. İki oğlum var. Küçüklüklerinden beri üzerlerine titredığım iki oğlum...Gelinlerim yanlarında kalmamı istemiyor. Oğullarım ne yapısını huzurlarını, yuvalarını bozmak istemiyorlar. Bir ay bir gelinimin yanında, bir ay diğer gelinimin yanında kalıyorum. İşte böyle...Olsun, kızımıyorum onlara... Biliyorum onlara yük oluyorum, ama oğullarımdan başka kimsem yok evlâdım...

Kadının haline çok üzülmüştüm, ama yapabileceğim bir şey de yoktu. Sanki böyle yaşamayı öğrenmişti. Çocuklarına kızamıyordu bile...Teyzeye ancak "Allah yardımcın olsun" diyebildim. Ben ona yardım edememiştim ama o bana çok yardımcı olacaktı...

Teyze yalnızlığımla beni baş başa bırakınca aniden aklıma annem geldi...Kaç aydır yüzünü bile görmediğim annem...

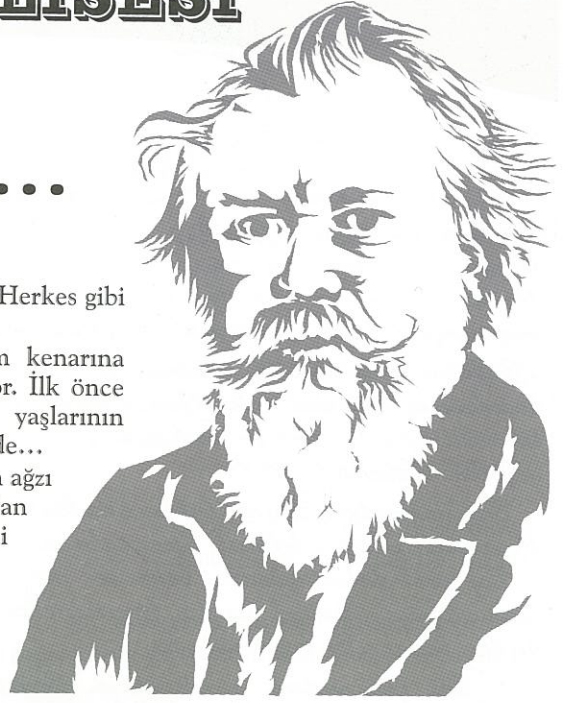
Komşunun oğlu zıp-zıpımı aldığımda ağladığım diz, doya doya durmaya çalışırken küçücük avuçlarım arasındaki işaret parmak, okuldan kaçışlarımda önce kaşlarını çatıp sonra hemen yumuşayan, hayat karşısında oraya buraya çarpan yüreğimi sarmalayan, zorluklar karşısında ayakta durmaya çalışırken nefesini hep arkamda hissettiğim annem...Kaç aydır yüzünü bir kez bile görmediğim annem...

Otobüste gördüğü ihtiyar bir kadından bu kadar etkilenip, üzülen onu takip eden ben kaç aydır annemin yüzünü görmemiştim... Kendime çok kızıyor ve utanıyordum.

O günün akşamında eşimi ve çocuklarımı alıp anneme gittim...Ne kadar da sevinmişti, kaç aydır onu görmeye gelmediğim için af diledim...Annem zaten bana hiç kıyamaz. Çocukluk günlerimden, konuştuk. Babamın beni kucığında nasıl hop hop ettiğinden, nasıl yaramaz bir çocuk olduğumdan...sonra ben yaşlı kadını anlattım, annem de çok üzüldü...

Hayat bana bir kez daha çelme takmak istedi ama ben hâlâ dimdik ayaktayım...Beni bir zor sınavdan daha geçirdi ve ben kazandım.

Hepimizin hayat sınavında başarılı olması dileğiyle...

Davetsiz

Yine

yazıyordum.

Nasıl, niçin ve kim için

olduğunu bilmeden... Güzel olması ve beğenilmesi de önemli değildi. Öylesine bir ihtiyaçtı ki bu, o anı bile unutturuyordu. Beni o evden uzaklara götürüyordu.

Sabahın ilk ışıklarıyla, uyanmışlığın gururuyla elime kağıdımı ve kalemimi aldım. Güneşe baktım. Bugün bir portakal kırmızılığıyla doğmaktaydı güneş. Kim bilir neye canı sıkılmıştı?

Ben yürüyordum. Ben ona baktım o da bana parıldadı. Camının çok sıkıldığı belliydi. Biraz daha yaklaştı sonra. "Boş ver" dedim içinden "bana ne" dedim güneşin kırmızılığının portakal rengine benzemesinden. Güneşe kızdım, ben de attım kendimi dışarı...

Ben yürüyordum, o yürüyordu. Sonra bankta oturmakta olan ufak bir çocuğa rastladım. Geceyi dışarıda geçirdiği her halinden belliydi. Yanına yaklaştım. "Ne önce ürkek; ama korku ve nefretle yüzüme baktı. "Neyin var çocuk," dedim, konuşmadı... Ama konuşsa "Bu dünyaya geldim ve şu halime bak, konuşmaya lüzum yok." diyecekti... Hemen uzaklaştım oradan. Belki de çevremi yıllar önce kaybettiğindeki elemelerim geldi aklıma ve hızlı hızlı adımlarla yürüdüm.

Bir ağaç gölgesi aradım ve buldum da ama boş değildi. Bir genç kız vardı. Belliydi sabahın erken müdavimlerinden olup da burayı iyi bildiği... Oturmuş da portakal kırmızılığındaki güneşe sevgiyle gülümsüyordu. Yanına vardım. Bana da gülümsedi. Sordum: "Baksana, güneş bugünkü kırmızılığıyla bizi fazla yakacağa benziyor. Sen oturmuş ona bir gülümseme fırlatıyorsun, peki niye?" dedim. Omuzlarını silkerek büyük bir umursamazlıkla: "Bu kadar candan gülümseyen güneşin neresi kızmışa benziyor? O sadece kakkaha atıyor" dedi. Ve bir de kakkaha patlattı arkasından. Oradan da koşar adımlarla uzaklaştım...

Hiçbir zaman beni anlayamamıştı insanlar. Bir tanesi bile olsun sevmemişti beni.

Yürüdüm yürüdüm vaktin öğleye yaklaştığı anlaşılıyordu. Sonra bir dolmuşa atladım. Atlamaz olsaydım. Gelizinden belliydi ne halde olduğum. Dolmuşçu sağ olsun, dururken dün akşam yağın yağmur sularının birikmiş olduğu bir çukurdaki suyu üzerime sıçratte. Neyse deyip bindim ne biçim adammış. Parayı uzatmayı biraz geciktirdim o karga gibi sesiyle "parasını veremeyen var mı?" dedi. Uzattım parayı ardından para üstü gelmedi. Bu ne biçim insan. Bir kere "Para üstü alamayan var mı?" diye sorduğu görülmemiş. Hemen durdurup indim ben bile bu kağıdan daha hızlı yürüyordum.

Misafir

Geç

kalmıştım

Beni bekleyen

biri vardı çünkü her

zamanki yerde. Olmalıydı da...

Ama kimseler yoktu. Bekledim, bekledim ağaçlara sordum, taşlara, yola, güneşe bile sordum ama kimse görmemiş, bekleneni. Ama yine de bekledim. Belki gelir diye...

Sokak lambaları yanmaya başlamıştı. Güneş de artık kayboldu. Ama beklenen bir türlü gelemedi, ya da gelmek istemedi...

Birden bir sesle irkildim. Arkamı dönüp baktığımda beklenenin geldiğini zannettim. Duyduğum sadece rüzgarın uğuldayan sesiymiş. Ne aptalsun dedim kendi kendime kaç saattir ağaç oldum ama tık yok. Yerdeki cam parçalarından daha küçük parçalara ayrılmıştım; öylesine yalnız, öylesine paramparça ve öylesine anlamsız...

Her şeyi toplayıp buraları terk etmeyi düşündüm; ama beklenen içindeyken bunun bir anlamı olmayacağına kanaat getirerek vazgeçtim bundan. Ancak ölüm bu anı unutturabilirdi. Karar vermiştim bir uşurumdan atacaktım kendimi... Her şey birden karardı. Bir anda bir boşluk duydum anlaşılamaz bir şekilde. Hiç bir şey yoktu...

Bir ses bu boşluğu doldurdu. Bu, yağmurda ıslanmış minicik bir kedi yavrusuydu. Niye bilmiyorum ama bir kızgınlık duydum kendime. "Bir şu yavruya bak, bir de bana," dedim. O ne kadar yalnız ama yaşamayı seçmiş, bense az kalsın... Yavru kediyi kucığıma aldım. O maui gözlerindeki denizlere mahsus olan huzuru ve umudu gördüm o küçücük gözlerde...

Yağmurla geçirdiğim o gece, asıl beklediğimin gelmemesi belki de bu küçücük kedi yavrusuyla karşılaşmam içindi. O kedicik sayesinde yeniden avunmaya başladım, ne olursa olsun hayata dört elle sarılmayı öğretti o kedicik bana. Herkesin beklediği şeyler bazen gelmez veya olmaz dedim kendime, bir sen değilsin ya beklediğini bulamayan?

Ama sen özelsin herkesin beklediği gelmeyebiliyor; ama "herkes senin karşılaştığın gibi bir boncuk gözlü kediyle karşılaşacak kadar şanslı değil dostum," diye tüm bekleyip de bekleneni gelmeyenlere haykırdım.

İçime sonsuz bir huzur doldu. İçimde kaybolmuş olan bazı şeyler yeniden tamir oluverdi. Anladım ki varlığın içinde yokluğu yaşamaya çalışıyormuşum. Ömrümde ilk defa yanıldığıma sevinmiştim...

Kele YAVRUM

Kele yavrum bir evlat hiç bu kadar gider mi?
Zaman paslanmış silah,gönül yorulmuş mermi.

Söyle şimdiye kadar hangi maceradaydın
Zaman dokuz doğurdu haydi gözlerin aydın!

Sen giderken arkanda bıraktığın şu dağlar
Yıllar yılı hiçkırıp senin ardından ağlar.

Niçin duyarsız kaldın canımız kaldı zârda?
Bizler "mumyası" olduk acılar çarmıhının.

Şu gönülde yeşeren ümitler bir put oldu
Dilim dilim biçildi,yürüyen tabut oldu.

Zaman boncuklarını tespih gibi dizerken
Çölden esen samyeli bağları bozdu erken!

Kuzenin kanser denen bir belâya uğradı
Ne yapalım bu imiş, Mevlân'ın takdiratı.

Dedenin iki gözü sekiz yıldır görmüyor
Eli,kolu tutmuyor...Asla yüzü gülmüyor.

Doğa intikamını geçen yıl peşin aldı.
Çığ gibi akan selden iki göz çardak kaldı.

Yamaç'taki bağların söküldü son kütüğü
Döküldü Boz Öküz'ün kılı,kirpiği,tüyü.
O çatal cevizlerin yerinde "yeller " esti.
Birini Kamber Ağa, birini muhtar kesti.

Artık eskisi gibi gelmiyor göçmen kuşlar
Güle,nevruza hasret o "inatçı" yokuşlar.

Eski Bardak Pınar'ın akmaz oldu haftları
Onu yorgun bıraktı, kırk yılın afatları.

Hani,çiçekler toplardın eski meşeliklerde
Şimdi bir kızgın alev dolanıyor o yerde.

Duyulmuyor kulakta çınlayan kağı sesi
O sesler bir zamanın en görkemli bestesi.

Bir zamanlar yüz tane evi vardı bu köyün
Artık üretilmiyor süt, ayran,yumurta, yün...

Artık,bunların tümü bir maziye karıştı
Artık, ulu dağların üstünden yollar aştı.

Zaman hazinemizi bir obur deve verdi
Bu dev irademizi cellat eline verdi.

Artık aşkın sevginin tadını kim tadıyor?
İçimden kopan çığlık "hasreti" anlatıyor.

Kele yavrum bir insan hiç bu kadar gider mi?
Zaman paslanmış silâh,gönül yorulmuş mermi.

Kele yavrum bir insan hiç bu kadar gider mi?
Kırpık kararmış bulut, gözyaşı yerde sergi.

Kele yavrum bir insan hiç bu kadar gider mi?
Hasret kabarmış deniz, umut "su almış" gemi...

Fizik Öğretmeni
Seyit TEKİN

Oyun Arkadaşım

Umut, karanlık kapıların ardından kucak açan ışık gibidir. Nasıl ki bazen kızıp, bağırıp çağırdığımız hayata bile tutunuyorsak ısrarla, umutlarımıza da öyle tutunuyoruz. Kovulduğumuz otel odasından yalnız gecelere sığındığımız gibi sığınmıyoruz onun avuçlarına.

Saçlarımızdaki kalabalık çekildiğinde, titrek, buruşuk ellerimizle bile tutunuyoruz ona. Haykırışlarını duyuyoruz arkamızdan. Gülümsüyoruz kanca taktığımız umutlarımıza. Sarıp sarmalayıp kaldırsak bile tavan arasına, o bizi yine bırakmıyor. Albümdeki sararmış fotoğraflara baktığımızda tanıyoruz onu, sımsıcak gülümseyişini. Hayatın mızıkçılığı karşısında dudak bükup, bir köşeye çekildiğimizde, elma şekeri oluveriyor birden. Ne zaman ki isyan edip hapsediyoruz kendimizi dört duvar arasına, uzatıyor ellerini... Sen yüreğimizi bir bavula tıkip, terk etmeyi beklerken hayatı, bir anda karşımıza çıkıp tutuşturuyoruz elimize onu... Sen, kapıyı suratıma kapattığında bile durmadan kapıyı tekmeleyen yaramaz ama sevimli bir cocuksun.

Umut, biliyorum benim en iyi oyun arkadaşım olduğunu. Biliyorum, gözlerimi kaçırsam bile peşimi hiç bırakmayacağını. Biliyorum, sana bir kez bile el sallamayacağımı.

Özlem ULUSOY
11-B/5897

KAYSERİ LİSESİ

Bir Şair Olarak

Bugün bilinen bir gerçek vardır ki o da bir ülkenin sosyal hayatıyla, siyasetiyle, ekonomisiyle edebiyatının atbaşı gidiyor olmasıdır. Devlet ne kadar müreffehse edebiyatı o kadar ihtişamlı; ne kadar zayıfısa edebiyatı da o kadar cansız ve soluktur. Bunu anlamak için uzaklara gitmeye gerek yok. Kendi öz tarihimize baktığımız zaman edebiyatla sosyal hayatın paralellliğini görebiliriz. Nitekim onlarca birinci sınıf şairin yetiştiği 16. asır, Osmanlı devletinin de dünyanın zirvesinde bulunduğu bir dönemdi. Devlet-i Âl-i Osman'ın, yabancıların deyimiyle *hasta adam* durumuna geldiği zamanlarda ise edebiyatımızın, şiirimizin ihtişamından çok şeylerin yitdiğine şahit oluyoruz.

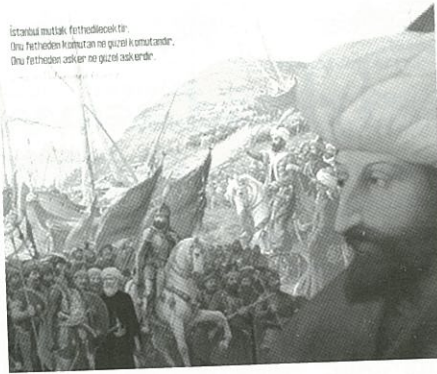
Çağ kapatıp çağ açan ve İstanbul'u fethetmekle Hazreti Muhammed (s.a.v.)'in "Letüftehanne'l-Kostantiniyye. Vele ni'mel-emiru emiruha vele ni'mel-ceyşu zalike'l-ceyş"

(İstanbul elbette fethedilecektir, onu fetheden kumandan ne güzel kumandan, onun askeri ne güzel askerdir.) Hadis-i şeriflerine mazhar olan Fatih Sultan Mehmed, çocuk yaştan itibaren kuvvetli bir ilim tahsili görmüştür. Onun yetişmesinde babası Sultan 2. Murad Han'ın büyük çabaları müessir olmuştur. Zira Sultan Murad, sarayının kapısını âlim ve şairlere açmış; saray, dolayısıyla Fatih, onların feyizleriyle farklı ve manevî atmosferler yaşamıştır. Padişah olduktan sonra da Sultan Mehmed Han, gerek yerli, gerekse yabancı ilim adamlarına, sanatkârlara iltifatlarda bulunmuş, onlardan hak ettikleri desteği hiçbir zaman esirgememiştir.

Kudretli ve kuvvetli bir padişah, üstün niteliklerle donanmış bir kumandan olmasının yanında hassas bir ruh yapısına sahip olduğu bilinen Fatih, Avnî mahlasıyla az fakat adından söz ettirecek kadar şiir yazmış; Osmanlı padişahları arasında ilk divan sahibi olma hususiyetini kazanmıştır. Fatih'in divanı Ali Emiri Efendi tarafından bulunmuş ve Fatih Millet Kütüphanesine bağışlanmıştır.

Sultan olmasaydı daha kuvvetli bir şair olabileceği tahmin edilen Fatih Sultan Mehmed'in bilinen/bulunan çoğunluğu gazel olmak üzere, çeşitli nazım şekilleriyle yazılmış yetmiş küsur şiiri vardır. Şiirlerinde İstanbul'u fetheden bir sultan edasını bulmak mümkün değil. Genellikle bir kısmı tasavvufî özellikler taşıyan rindane gazellerle aşktan, sevgiden bahseden şiirler yazmıştır. Onun bu durumunu Prof. Dr. Âmil Çelebioğlu " *Bir bakıma bu hususun, onun şahsiyetine uygun olduğu da söylenebilir. Zira o, maddi zevk ve safaya bigâne olan, hizmetlerini mânevî bir vazife telâkki eden bir hükümdardı. Umumiyetle aşktan, sevgiliden bahsetmesini, başka bir âlemi terennüm ederek bir dinlenme ve yaşanılan hayatın yorucu meşgalelerinden uzaklaşmak ihtiyacına, bir nevî mânevî bir hicret duygusuna bağlayabiliriz.*" şeklinde yorumlamaktadır.

Avnî'nin şiirlerinde kahramanca, sultanca ve otoriter ifadelerin olmayışı, aslında onun hassas yapısını ortaya koymaktadır. Zira o, devlet yönetiminde ve cenk meydanında güçlü bir padişah ve asker; fakat insan ve kul olarak mütevazı bir yapıya sahip olmak gerektiğinin terbiyesini almıştır.

İstanbul'un fethi. Fatih Sultan Mehmed'in ordusu, İstanbul'u fethetmek için İstanbul'a girdi. Onun fetheden kumandan ne güzel kumandan, onun askeri ne güzel askerdir.

Fatih'in şiirlerini incelerken bir tasnif gereği duyacak olsak, bu tasnifin önemli bir bölümünü aşkın insan üzerindeki yoğunluğu teşkil edecektir.

Avnî, şiirlerinde cihana hükmeden bir padişahın ziyade, kalabalıklar içinde yalnızlığı yaşayan bir garip âşıktır. Öyle ki derdini açabileceği hiçbir samimî dostu yoktur; üstelik sevgiliye olan aşkıdan dolayı da düşmanları çoğalmıştır.

Aşk içinde kimi yâr idem kime hâlüm diyem

Düşmen oldular senünçün dostum âlem bana

Vedat Ali Tok

Âşık, ayrılık belası ile ağlayıp inlediği zaman gözlerinden yaş yerine kan akmaya başlar.

Ağlasa âşık belâ-yı hecr ile nâlân

olup

Gözlerinden akan anun yaş yerine kan olup

Âşık, ölümden korkmaz. Nasıl ki Yunus "Ölen hayvan imiş/ Âşıklar ölmez" hükmünde karar kılmışsa, Avnî de hakikî mânâda ölümü âşık için korkulacak bir durum olarak görmez. Âşık dünyayı ve canını terk eylemek kolaydır; ama canından ayrılış güçtür.

Âşık dünyâ vü can terk eylemek

âsân olur

Lik cânân terkinî itmek gelüpdür

câna güç

Fatih Sultan Mehmed Han, devrinin edebî sanatlarına, mazmunlarına, remizlerine hâkim bir şairdir. Onun, yaşadığı zamana göre, sade diyebileceğimiz Türkçe ile yazdığı birçok beyti, söz sanatları bakımından da zenginlik arz eder. Bunun için sadece iki beyit inceleyelim:

Bir güneş yüzlü melek gördüm ki âlem mâhıdır

Ol kara sünbülleri âşıklarının

âhıdır

(Yüzü güneş gibi parlak bir melek gördüm ki dünyaya ışık saçan bir ay gibidir. Onun kara saçları da âşıklarının ahlarıdır.)

Meselâ bu beytinde Avnî, güneş, mâh (ay), sünbül, kara gibi kelimelerle tenasüp sanatı için güzel bir örnek sunuyor. Kara sünbül tamlaması ile istiare sanatı yapıyor. Beyitte güneş, ay gibi parlak maddelerle birlikte kara ve sünbül kelimelerinin kullanılması suretiyle tezat sanatı yapıyor.

Âşığın içi yangın yeridir. Çektığı ahlarla birlikte içindeki ateşler de âşıkâr olur. Ah, dumanlıdır, karadır; bir yönüyle sevgilinin saçlarına, diğer yönüyle de kara bulutlara benzer. Saç şekil itibarıyla sünbüle benzer.

Beytin biraz derinliğine inecek olursak Fatih'in sıradan bir şair olmadığını anlarız.

Klasik şiirimizde sevgilinin yüzü nurlu olduğu için İslâm'a; parlak olması hasebiyle güneşe yahut ay'a; kıymetli oluşu sebebiyle de hazineye benzetilir.

Saç ise bu benzetmede kesreti/çokluğu ve kara rengi sebebiyle kâfire/küfre işaret ederken, yine kara rengi sebebiyle güneşin nurunu engelleyen buluta, yahut şekli itibarıyla hazineyi beklediğine inanılan yılan yahut ejderhaya benzetilir. Bütün bu mazmunlar,0 istiareler bir arada düşünüldüğü zaman Avnî'nin beytinde gizlenen farklı bir manzara ile karşılaşabiliriz.

Bâğ-ı âlemde yüzün mânendi bir gül isteyip

Cüst ü cü edip gezer gül-zâr bülbül şâh şâh

(Dünya bağında senin yüzünün benzeri bir gül arayan bülbül oradan oraya sıçrayarak,

bütün dallarda seni gezer.)

Bu beyit de aslında çok az şairin becerebildiği sanatlarla doludur. Bir defa en önce sesle anlam arasında güzel bir ilişki kurulmuştur. Beyte sadece bu açıdan bakmak bile Fatih'in sanatının yüceliği hakkında bize bir fikir verebilir.

Bülbülün bağda dallar üstünde sıçrayıp gezmesini şâir, sevgili güzelliğinde bir gül aramasına bağlıyor. Beyitte bülbül kelimesini gördükten sonra "cüst ü cü" kulağımıza bülbülden bir nağme gibi gelmiyor mu?

Şâh şâh kelimeleri de bülbül şakımasını hatırlatır mahiyette kelimelerdir. Ayrıca uzun süre aradığını bulamayan insan âh âh... ya da şâh şâh çeker ki, şâh kelimesi burada hem dal, hem de sevgili, şâh anlamlarındadır.

Avnî'nin gazelleri arasında dolaştığımız zaman bu türden nice güzel beyitlere rastlamak mümkündür. Netice olarak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Fatih, padişah ya da İstanbul'u fetheden güzel bir kumandan olmasaydı bile, güzel söyleyişleri, taze buluşları ile Divan Edebiyatımızın seçkin şairleri arasında yer alması mümkün olabilirdi.

HAYAT KİTABININ SAYFALARINDAN

Okuldan çıkmış eve gitmek üzere dolmuş bekliyordum. Yan tarafımdaki çocuk ile annesini fark ettim, fakir oldukları her hallerinden belliydi. İki yaşlarındaki çocuk ve annesinin kıyafetleri kir pas içindeydi. Çocuk elindeki bir parça havucu kendince yemeye çalışıyordu. "Fakir olmak kirli olmayı gerektirir mi?" diye kendi kendime sordum. Çocuğun yüzündeki kirler bütün sevimliliğini alıp götürüyordu. Anne genç bir bayandı imkânsızlıklar içinde de olsa çocuğunu bu şekilde kirli gezdirmeye hakkı var mıydı? Bana göre yoktu. Çünkü annelik fedakârlık isterdi, evinde suyu yoksa dışardan taşımalı, sabunu yoksa kille yıkamalı ama çocuğunu bu şekilde insan içine çıkarmamalıydı.

Ebru AKDOĞAN
Felsefe Öğmeni

Çocuk bütün olanlardan habersiz annesinin etrafında dolaşıyordu.

Anne, bir yandan gelen dolmuşları takip ediyor diğer yandan da çocuğu kontrol etmeye çalışıyordu. Çocuk ayağının takılmasıyla yere düştü ve ağlamaya başladı. Anne çocuğunu yerden kaldırdığı gibi öpmeye başladı. Paniklediği her halinden belliydi çocuğunu bağrına basıyor, benim kirli diye değerlendirdiğim yüzünü öpüyor, yine öpüyordu.

Bu görüntü beni çok etkilemişti. Anne ile çocuk arasındaki bağ o kadar kuvvetliydi ki az önceki düşüncelerimden rahatsız olmuştum. Annenin sorumluluklarını yerine getirmediği yorumunu, onların dış görünüşlerine bakıp da yapmak ne bana ne de başkalarına düşerdi.

KAYSERİ LİSESİ

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI SINIF GEÇME VE SINAV YÖNETMELİĞİ ALANLARIN BELİRLENMESİ VE SEÇİMİ

Doğrudan Sınıf Geçme

MADDE 33 Ders yılı ya da ortalama yükseltme sınavları sonunda, tüm derslerden başarılı olan öğrenciler doğrudan sınıfını geçer. Okul türlerine göre Kurulca belirlenen dersler dışındaki derslerden başarısızlığı bulunan öğrencilerden yıl sonu başarı notu;

- Fen liseleri ve sosyal bilimler liselerinde 3.50,
  - Anadolu türü liseler ile önünde yabancı dil hazırlık sınıfı bulunan liselerde 3.00,
  - Genel lise, spor lisesi ile meslekî ve teknik liselerde 2.50
- olan öğrenciler ortalama ile sınıflarını geçer.

Sorumlu Olarak Sınıf Geçme ve Sorumluluğun Kalkması

MADDE 34 Doğrudan veya yıl sonu başarı notu ile sınıfını geçemeyen öğrencilerden alt sınıflardaki sorumlu olduğu dersler de dahil, başarısız olduğu ders sayısı en fazla iki olanlar bir üst sınıfa devam ederler. Alt sınıftaki dersler de dahil, ikiden fazla sorumlu dersi bulunanlar ise başarısız sayılırlar. Ancak alanını değiştirmesi durumunda sınıfını geçebilecek öğrencilerden; nakil ve geçiş yapacaklar ile alanını değiştireceklerde yeni alanında sorumlu tutulacağı dersler o öğretim yılı için sorumlu ders sayısına dahil edilmez.

Sorumluluk, o dersin sorumluluk sınavında başarılı olunması hâlinde kalkar.

Sınıf Tekrarı

MADDE 36 Öğrencilerden;

- Ortalama yükseltme sınavları sonunda başarısızlığı bulunup yıl sonu başarı notuyla sınıf geçemeyenler,
- Sorumlu olarak sınıf geçemeyenler,
- Devamsızlık nedeniyle başarısız sayılanlar sınıf tekrar ederler.

Sınıf tekrarı, orta öğretim süresince bir defa yapılır. Ancak hazırlık sınıfındaki sınıf tekrarı bu süreye dahil değildir.

Devamsızlık nedeniyle başarısız sayılanların dışındaki mezun olamayan son sınıf öğrencilerinden sınıf tekrar etme hakkı bulunanlar, istemeleri hâlinde başarısız oldukları ders sayısına bakılmaksızın sınıf tekrar ederler. Bunlardan sınıf tekrar etmek istemeyenler, sınıf tekrarı yapmadan sorumluluk sınavlarına girebilirler.

Geç Gelme

MADDE 39 Okula zamanında gelmeyen öğrenciler derslere alınır. Birinci ders saati dışındaki geç gelmeler devamsızlıktan sayılır. Geç gelen öğrencilerin derse alınma şekli, ders yılı başında öğretmenler kurulunca kararlaştırılarak veli ve öğrencilere duyurulur.

Devam-Devamsızlık

MADDE 40 Öğrenciler, okula devam etmek zorundadır. Öğrencilerin devamsızlıkları hesaplanırken normal öğretim yapılan okullarda sabah ve öğleden sonraki süreler yarımşar gün, ikili öğretim yapılan okullarda bu süreler bir gün sayılır.

Devamsızlığı bulunan öğrencilerle ilgili olarak aşağıdaki hükümler doğrultusunda işlem yapılır;

- İlk derse girmeyenler ile ilk derse girdiği hâlde arada bir veya daha fazla derse girmeyen öğrencilerin devamsızlığı yarım gün sayılır. Devamsızlık hesaplanırken iki yarım gün bir gün kabul edilir.
- Ders yılı içinde toplam 20 gün okula özürsüz olarak devam etmeyen öğrenciler, notları ne olursa olsun başarısız sayılır.
- Özürü ve özürsüz devamsızlıklar ile okul yönetimince verilen izinlerin toplamı 45 günü aşamaz. Kaza, ölüm, doğal afet, yangın, göz altına alınma, tutuklanma ve uzun süreli tedaviyi gerektiren hastalık nedeniyle yapılan devamsızlıkların özürü devamsızlıktan sayılabilmesi için özürün, resmî kurumdan alınacak belge veya resmî/özel sağlık kurum veya kuruluşlarınca düzenlenecek raporla belgelendirilmesi ve özrü takip eden 7 iş günü içinde okul yönetimine bildirilmesi gerekir. Zorunluluk hâllerinde özürün bildirim süresi okul yönetimince uzatılabilir."

Ortalama Yükseltme ve Sorumluluk Sınavları Sonunda Başarının Tespiti

Ortalama Yükseltme ve Sorumluluk Sınavları

MADDE 41 Öğrencilerden;

- Okula devam edenler için öğrenim gördükleri sınıfta başarılı veya başarısız oldukları en fazla 3 dersten ortalama yükseltme,
- Alt sınıflardan başarısız dersi bulunanlar ile mezun olamayıp sınav hakkı bulunan son sınıf öğrencileri için sorumluluk sınavları yapılır.

Ortalama yükseltme ve sorumluluk sınavları, yeni ders yılının başlamasından bir hafta önce bitecek ve üç haftayı geçmeyecek şekilde yapılır. Daha önceki yıllarda mezun olamayan ve sınav hakkı bulunan son sınıf öğrencileri, ayrıca ikinci dönemin ilk haftasında ve ders kesimini takip eden ilk hafta içinde de sorumluluk sınavına alınır. (01/02/2007- 26421 RG)

Bu sınavlar, gerektiğinde cumartesi ve pazar günleri ile çalışma saatleri dışında da yapılır. Sınavlar için ayrılan sürenin yetmemesi durumunda, aynı günde iki veya üç sınav yapılabilir.

Ortalama Yükseltme ve Sorumluluk Sınavlarının Uygulanması

Sınavlara Girecek Öğrencilerin Tespiti

MADDE 42 Ortalama yükseltme sınavına girilecek dersler; öğrenci, veli ve sınıf rehber öğretmenin iş birliği ile belirlenir ve öğrenci veya veli tarafından ders kesimini izleyen 7 iş günü içinde örneğine uygun dilekçe ile okul müdürlüğüne bildirilir. Belirlenen dersler, sınav programı ilân edilmeden önce değiştirilebilir.

Ortalama yükseltme ve sorumluluk sınavlarına alınacak öğrenciler ve sınavlara girecekleri dersler, okul müdürlüğüne tespit edildikten sonra listeler hâlinde sınavların başlamasına 7 iş günü kalıncaya kadar ilân edilir.

Sınavların Şekli ve Niteliği

MADDE 43 Sınavlar başlamadan önce komisyon üyelerince sınavların esasları tutanakla tespit edilir. Sınavlar, genellikle yazılı olarak yapılır. Ancak Resim, Müzik, Beden Eğitimi dersleri ile uygulamalı nitelikteki diğer derslerin sınavları, dersin özelliğine göre yazılı, sözlü ve uygulamalı olarak veya bunlardan yalnızca biriyle ya da birkaçıyla yapılabilir. Bu derslerin sınavlarının şekli, sınav komisyonunca belirlenir.

Yabancı Dil dersinin sınavları, yazılı ve sözlü olarak yapılır. Öğrencinin başarısı, sınavlardan aldığı yazılı ve sözlü puanların aritmetik ortalamasına göre belirlenir.

Dersin özelliğine göre hem yazılı hem sözlü yapılan sınavlarda, yazılı sınavlar sözlü sınavlardan önce yapılır. Sözlü sınavlara, yazılı sınavları takip eden ilk iş gününde başlanır. Sınav kâğıtları, sözlü sınavlar sonuçlandıktan sonra açılır.

Uygulanacak sınavların şekli, esasları, başlama saati ve sınavda kullanılacak araç-gereç sınav çizelgesi ile birlikte okulda ilân edilir.

ALANLARIN BELİRLENMESİ VE SEÇİMİ

MADDE 10 Okul türlerine göre öğretim programlarında yer alacak alan/dallar ile bu alan/dalların hangi sınıflarda seçileceği ve alanlara kaynaklık eden dersler, okulların haftalık ders çizelgelerinde belirtilir.

Öğrenciler, ilköğretimdeki yöneltme esas ve ölçütleri de dikkate alınarak kendisinin ve velisinin görüşü doğrultusunda ilgili müdür yardımcısı, sınıf rehber öğretmeni ve rehber öğretmen tarafından ilgi, istek, yetenek ve derslerdeki başarı durumlarına göre alanlara yönlendirilir.

Yönelme veya yönlendirmede, alanlara kaynaklık eden derslerin yıl sonu notları ya da yıl sonu notlarının ağırlıklı ortalaması esas alınır.

Öğrencilerden;

a) Alana kaynaklık eden derslerin her birinden başarılı olanlar istediği alana,

b) Alana kaynaklık eden derslerden başarısız dersi bulunup bu derslerin yıl sonu notlarının ağırlıklı ortalaması en az 2.50 olanlar o alana,

c) (a) ve (b) bentlerindeki şartları taşımayanlar, alana kaynaklık eden derslerin yıl sonu notlarının ağırlıklı ortalamasının yüksek olduğu alana yönlendirilir.

Alan seçimi, ders kesiminden itibaren yeni ders yılının başlamasına kadar geçen süre içinde yapılır. Zorunlu hâllerde bu tarihten sonra da alan seçimi yaptırılabilir. Alanını seçen öğrenciler, alana geçiş şartlarını taşımaları kaydıyla ders yılı başından itibaren bir ay içinde alanını değiştirebilir.

10 uncu sınıf sonunda bir üst sınıfa geçebilecek öğrenciler, ders kesiminden itibaren yeni ders yılının ilk bir ayı içinde not şartı aranmaksızın alanını değiştirebilir. Ancak alanını değiştiren öğrenci, yöneldiği yeni alana ait alt sınıfın görmediği alan dersleri ile gördüğü hâlde haftalık ders saati sayısı farkı bir ders saatinden fazla olan alan derslerinden sorumlu tutulur ve bu derslerden alan değişikliğini takip eden ilk ortalama yükseltme ve sorumluluk sınavları döneminde sınava alınır. Öğrenci, yeni alanında okutulmayan önceki alanına ait sorumlu olduğu alan derslerinden muaf tutulur. Ancak sorumlu olduğu seçmeli derslerin sorumluluğu devam eder.

Geliyorum Diyen

ÖLÜM

İnsanların ve taşıtların yol üzerindeki hal ve hareketlerine, gidiş ve gelişlerine trafik denir. Trafik biz canlılarla bir bütün halindedir. Bunun için hayatımızda önemli bir yer tutmaktadır.

İnsanlar üzerinde büyük hasar bırakan ve yaralayan şey trafik kazalarıdır. Can ve mal kayıplarının ulaştığı boyutlar nedeniyle trafikteki sorunlar bir anlamda "ULUSAL FELAKETE" dönüşmüştür. Artık herkesin alışlagelen, günü kurtaran söylemleri bir yana bırakma zamanı geldi de geçiyor. Düşünüyorum da "Acaba trafik miydi bize uymak istemeyen, yoksa biz miydik uymamak için direnen?" oysa kurallara uymanın hiçbir güçlüğü yokken! Emniyet gücünün biz trafik unsurlarından tek bir isteği vardır. Kural, kural, kural! Ne olur sanki kurallara uysak? Kendimizi ve polisleri zora sokmasak. Ama biz ne yapıyoruz? Bizlerin sağlığı ve emniyeti açısından uymamakla kalmıyor bir de etrafa çeşitli babasız, annesiz kaldı, kaç yeni evli çift sadece trafik kurallarına uymadıkları için verilen kurallara uymuyor ve zararlar veriyoruz. Kaç çocuk daha yaşamlarının baharında hayata veda etti. Haberiniz var mı?

Araştırmalara göre Türkiye'de son on yıl içerisinde 3 milyon 615 bin kaza meydana gelmiştir. Bu kazalarda 48 bin 323 yurttaşımızı kaybettik. Yani bir kent yoğunluğu insanımızı son 10 yılda trafik kazalarına kurban ettik. Aynı kazalarda 1 milyon insanımız da yaralanmış. Ne yazık ki yaralıların önemli bir bölümü sakat kaldı. On katrilyonlarca liralık maddi kayıp da sorunun ekonomik boyutu.

Bu tablo, trafik sorununa ait olduğu belirtilmeden sadece rakamlar ortaya konulsa, genellikle şu yorum yapılacaktır:

Bu kayıplar, bu tablo modern, aydın, uygar, barış döneminde olan bir ulusun kaybı olamaz. Ama bu acı bir gerçek! Bir savaşın yıkımını andıran bu sorun Türkiye'nin can ve mal kayıpları konusunda en önemli sorunudur.

Söyleyin Atatürk'ün hitabı ile "En asil duygunun insanları! Söyleyin yayalar! Söyleyin sürücüler! Geleceğinize geçmişe böyle kayıplarla dolu bir yurt bırakırken kendinizi suçlu hissetmeyecek misiniz? İçiniz rahat olacak mı? Şu an kaç çocuk sırf bir anlık dalgınlık yüzünden öksüz ya da yetim büyüyor haberiniz var mı? Ne olur gelin birlik ve beraberlik içinde el ele verip bu sorunu çözelim.

Yaşamak ve yaşatmak bizlerin elinde. Ecel olmaktan vazgeçip, mutlu bir yaşam için gelin biraz daha; "dikkat edelim!"

Öğrendim ki...Öğrendim ki... Öğrendim ki...

Yıllar sonra öğrendim ki kimseyi sizi sevmeye zorlayamazsınız.Kendinizi sevilecek insan yapabilirsiniz, gerisini karşı tarafa bırakırsınız.

Öğrendim ki hayatımda nelere sahip olduğum değil, kiminle olduğum önemli.

Öğrendim ki sevimlilik yaparak 15 dakika kazanmak mümkün; ama sonrası için bir şeyler bilmek gerek.

Öğrendim ki çok istediğim şeylerin hepsi benim hayrıma değil.

Öğrendim ki kahraman dediğimiz insanlar bir şey yapılması gerektiğinde,yapılması gerekeni şartlar ne olursa olsun yapanlardır.

Öğrendim ki "Bittim" dediğin andan itibaren pilinin bitmesine daha çok var.

Öğrendim ki düştüğün anda seni tekmeleyeceğini düşündüklerinden bazıları kaldırmak için elini uzatır.

Öğrendim ki...Karşıdakini kırmamak ve inançlarını savunmak arasında çizginin nereden geçtiğini bulmak çok zor.

Öğrendim ki yüreğiniz ne kadar kan ağlarsa ağlasın,dünya sizin için dönmesini durdurmuyor.

Öğrendim ki iki kişi münakaşa ediyorsa bu,birbirlerini sevmedikleri anlamına gelmez. Etmemeleri de sevdikleri anlamına gelmez.

Öğrendim ki sevgiyi çabuk kaybediyorsun,pişmanlığın uzun yıllar sürüyor.

Derleyen
Dönay KARAKAYA

İLETİŞİMSİZLİĞİN KURBANLARI

İletişim, insanların hayata tutulmasını sağlayan, çok büyük önem arzeden bir yapıdır. Çünkü iletişim bazen insanların geleceğini kurtarıyor.

İletişim çok önemli bir olgudur. Benim için de çok önemlidir. Ben bunu kendi hayatımda , yani çevremde çok gördüm. İletişimsizlik yüzünden bir gencin geleceği söndü. O gencin ailesinde iletişim yoktu babasından korkardı. Düşündüğü şeyleri isteklerini, oturup babasıyla konuşamazdı. O okumayı çok istiyordu. sınavlara girdi ama kazanamadı. Babasına okumayı istediğini söylemekten çekiniyordu. Karşısındaki babasıydı, bir başkası değildi. İsteklerini ailesine söylemeuib kime söyleuebilirdi.

Çocuklardaki dengesizlik de buradan geliyor işte. Ailesine söyleyemeyip konacak başka dallar arıyorlar. Çocuk annesine söylüyordu fakat babası...

Ailede sadece bu çocukla ilgili bir sorun değildi bu. Diğer çocuklarıyla da böyleydi. Kızını evlenmek istediği kişiye vermedi. Kızının istemediği, içim ısınmıyor dediği bir gence verdi. Kız isteklerini babasına söyleyemiyordu. İstemediği biriyle evleniyordu. Kardeşi okuyamıyordu, kardeşi babasına; -Ben yurtta da kalırım, dedi.

Babası paraya kıyıp yurda vermedi. Amcaları okutmuyordu. Kısacası bir gencin hayatı sönüyordu. İletişim öyle bir şey ki insanın kaderini yazıyor. İletişim olan ailelerde her şey çok güzel. Örneğin ben

Babamla aramızda müthiş bir iletişim var. Bugün okuyorsam, buradaysam bunun sayesinde. Eğer ki babama okumak istediğimi söylemeseydim belki de burada olamazdım. Babası oğluna fikirlerini sorsaydı, kararlarını sorsaydı, ona okuma fırsatını verseydi belki de şimdi okuyor olacaktı.

Daha bu anlattıklarım gibi niceleri var. Bu sadece su yüzüne vuran. Bu tür şeylerin olmaması için lütfen iletişime çok önem verelim. Başka gençlerin hayallerini, geleceğini söndürmeyelim. İletişimi yabana atmayalım. Onu hayatımıza dahil edelim. Eğer kendimizi düşünüyorsak.

Özlem DURMUŞOĞLU

- 1-) İşe başlarken istekli ve iyimser olurum,manevi olarak işten kopuk olmam.
- 2-) Her işe başarma azmiyle başlarım.
- 3-) Çalışmanın harcına sevgiyi de katarım.
- 4-) Hatalarım için üzölmeye zaman harcamam.
- 5-) Yapmadıklarım için suçluluk duygusuna ayıracak vaktim yok.
- 6-) Önemli işlere her zaman yeterli vakit bulunur.
- 7-) "Zamanım yok!" endişesinin stresine vakit ayırmam.
- 8-) Her gün bana zaman kazandıracak yeni taktikler ararım.
- 9-) Eskiden kalma uygulamaları,ortadan kaldırmak veya revizyondan geçirmek amacıyla detaylı incelerim.
- 10-) Masamda bugüne planlanmış işleri hatırlatan notlarım var.
- 11-) Sabah işe başlamadan önce yapılacak işleri öncelik sırasına koyarım.
- 12-) Önemli şeyler başardığımda kendimi ödüllendiririm.
- 13-) İlk yapılması gerekeni en önce yaparım.
- 14-) Çok yoğun çalışmaktansa,akıllıca çalışmayı tercih ederim.
- 15-) Önemli gördüğüm iş için "Eğer bu hemen yapılmazsa facia olur mu?" sorusunu sorarım.Cevap " Hayır!"sa delege ederim.
- 16-) Gereksiz ve faydasız gördüğüm faaliyetleri en kısa zamanda bitiririm.
- 17-) Devamlı işlerde zaman bitimine yaklaşırken araya başka işler karıştırmam.Tek iş yapar bitirir ve diğerine geçerim.
- 18-) Bekleyen işler için üç politikam vardır,
  - a-)Şimdi yap!
  - b-)Delege et!
  - c-)İmha et!
- 19-) Her evrak elimden bir kere geçer.
- 20-) Bende kalması gerekmeyen evraklar için kendi notlarımı alıp üzerine "Bilgilendirme notları" yazdıktan sonra gönderirim.
- 21-) Kendime ve birlikte çalıştığım insanlara iş bitirme süresi belirler,bu süreye uymaya dikkat ederim.
- 22-) Sorumluluğum altındaki işlerin takipçisi olurum ve sonucu almadan işin ucunu bırakmam.
- 23-) Sabah erken saatlerde yalnız çalışırım.Görüşme toplantılarını daha ileri bir saatte yaparım.
- 24-) Düşüncelerimi kağıt üzerine döker,planladığım şeylerin mutlaka notunu alırım.

Zamanı
kullanmada

25

altın
kural

KOLAY DEĞİLDİR OSMANLI'DA BERBER OLMAK...

Avrupa'ya karsılıksız ilân-ı aşk etmeden önce berberin adı "hallâk" yani traş eden idi. Sonra İtalyancanın "barbiere" sini alıp "berber" yaptık. Derken batılılaşma merakının zirveye çıktığı 1900'lerin başında berber yerine "Perukâr" demeye başladık, ama kısa zamanda onu da bıraktık ve Fransızcada saçını düzeltmek anlamına gelen "coiffer" fiilinden gelme "kuaför" ü ithal edip kullanmaya başladık.

Şimdilerde Berberler Odası'ndan alınan süslü bir belgeyle berber olursa da Osmanlı'da berberlik öyle herkesin harcı değildi. O dönemde berber bulunduğu semtin operatörüydü; hacamatın her türlüşünü yapar, kan çıbanını yarıp temizler, dişçilik yapar hatta sülük bile tutardı...

Sultan Mecid zamanında basılmış olan "Berberlik Âdâbı" adındaki kitaptaki ölçüleri ele almaya kalksaydık bugün Türkiye'de bir avuç berber ya kalırdı ya kalmazdı... Öyle kolay değildi. Şartlardan bazılarını bir göz atalım ne dersiniz?

Berberin yaşı 30'dan aşağı olmayacak, evli olacak, beş vakit namazında olacak ve daha neler... Ayrıca İstanbul kadısının 15 günde bir bunları denetlemesi de bu şartlar arasında... En mühimi sona kaldı; berberlerin asabî ve sinirli olup olmadıklarını bir heyet huzurunda denemeye tabi tutarlarmış. Hele birisi var ki vay berberlerin haline...

Kendilerinin tedarik ettikleri ipsizin birini dükkânın açılacağı günden itibaren kapının önüne dikerlermiş. İpsizin vazifesi, kapıda durup berber dükkâna girerken ona kol atmak, çelme takmak vs. ama onun düşmesine izin vermeden onu tutup kaldıracak. Tabî bunlardan zavallı berberin haberi olmayacak ki istedikleri özellikteki kişiyi bulabilsinler. Bu testten başarıyla geçenler yani kızmayıp sükûnetini bozmayanlar berber olabiliyor. Vatandaş da kellesini o berbere rahatlıkla teslim edebiliyor.

Y a n i Osmanlı'daki berberlerin kesinlikle bir ödül almaları gerekirmiş yani bunca şeyden sonra hâlâ sinirlenmeyip sakinliklerini koruyabildikleri

için...

ELİFNUR CURA
10/C 85

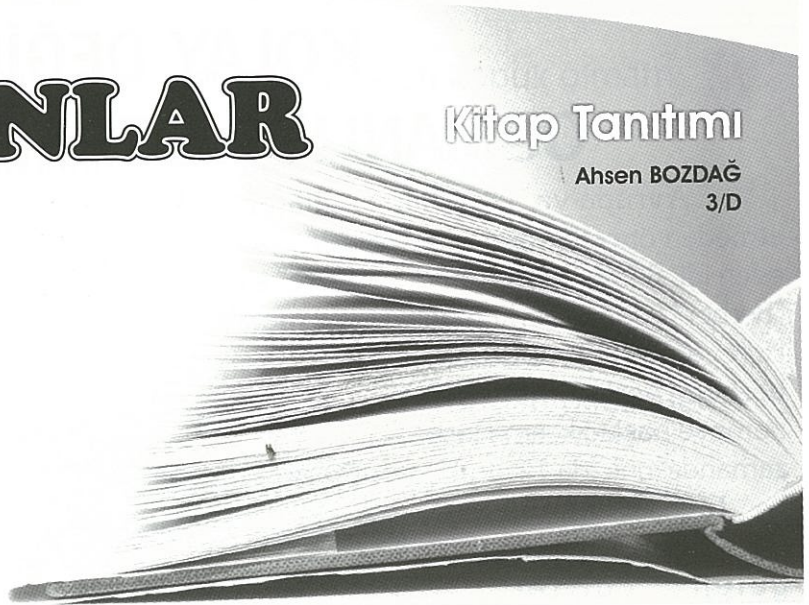

ÇAĞLAYANLAR

Kitap Tanıtımı

Ahsen BOZDAĞ
3/D

Çağlayanlar, Ahmet Hikmet Müftüoğlu'nun 1908'den itibaren önem kazanan Türkçülük hareketleri doğrultusunda yazdığı hikaye ve mensur şiir metinlerinden oluşan bir eserdir. Bu eserdeki yazılar Ahmet Hikmet'in, 1911-1922 yılları arasında yazdığı metinlerden seçilmiştir. Bu eser milli bir ruhu, Türk milletinin maddi ve manevi değerlerinin ruh

inceliklerini, güzellik algılayışını, tarihi derinliği, soyluluğunu, buna karşılık batı dünyası karşılığında oyuna düşürülmüşlüğü, aldanışlarını, zulüm görmüşlüğü, batı dünyasının iki yüzlülüğünü vurgulayan, yazılardan oluşmuştur. Bu metinlerin bazıları hikaye, bazıları mensur şiir, bazıları ise mitolojik masal türünde ve tadındadır.

Bu kitabın da yazarın dönemi için alabildiğince sadece bir dil kullanmaya özen gösterdiğini, zaman zaman, anlattığı döneme uygun atmosfer oluşturmak için bazı eskimiş deyimlere de yer verdiğini görürüz.

Bu yazıların yazıldığı yıllar, Türk milletinin savaş üstüne savaş yaşadığı ve bu savaşın getirdiği acıların yoğun bir şekilde gördüğü bir dönemdir. Yıkımlar kayıplar, aldanışlar, acılar...Ve bunların ruhlarda doğurduğu tepkiler...Müftüoğlu'nun bu kitapta ısrarla Türk milletine, içinden geçtiği bu zorlu dönemde bir aksiyon, bir dayanma ve karşı koyma gücü, bir atılım ruhu aşılama çalıştığını görürüz. Milleti maruz kaldığı fitneye, hile ve hainliklere, horlanmaya karşı, yazar, batı dünyasına tepkisini "Turhan nasıl çıldırdı", "Yatağan", "Ayşe Kızla Vato" gibi hikayelerinde ortaya koymaya çalışır. Bu yazılar, o yılların maddi veya manevi açıdan Avrupalı saldırısına maruz kalmış Türk aydınının psikolojisini ve savunma reflekslerini de ortaya koyan önemli metinlerdir.

Çağlayanlar, ilk olarak 1922 yılında İstanbul'da kitap olarak yayımlanmıştır. Daha sonra değişik zamanlarda çeşitli baskıları yapılmıştır.

Eser son olarak Doç. Dr. M. Fatih Andı tarafından büyük bir titizlikle hazırlanmıştır. Alkım yayınlarından geçen yıl çıkan kitapta, bugünün dili için eskimiş sayılabilecek bazı kelimeleri yazarın üslubuna saygı ve onu koruma endişesi içinde, kısmen sadeleştirilmiştir. M. Fatih Andı metinlerde yazarın koyduğu birkaç dipnota, anlaşılmayı kolaylaştıracağını düşünerek birkaç dipnot daha ekleyerek bunu (hazırlayanın notu) da belirtmiştir.

Bugünkü dilde karşılığı olmayan ya da bugünkü kelimelerle karşılandığında metnin havasının bozulacağı düşünülerek bazı kelime ve deyimlerin hemen yanına köşeli parantez içinde anlaşılmayı kolaylaştıracak kelimeler verilmiştir. Ayrıca kitapta geçen eski edebiyatımıza ait şiir metinleri de hemen altlarında köşeli parantez içinde bugünkü dille düz yazıya çevrilerek verilmiştir.

DENİZİN DERİNLİKLERİNDEKİ MUCİZE...

SÜNGERLER BİTKİ Mİ? HAYVAN MI?

Çoğu insan süngerlerin bitki olduğunu zanneder. Oysaki süngerler çok hücreli hayvanlardır. Kendilerini sert bir zemine yapıştırarak yaşamlarını sürdürürler.

Kas, sinir, ağız ve sindirim boşluğu, kalp gibi herhangi bir organı yoktur. Tatlı sularda yaşarlar. Soğuk ve ılıman kuşak denizlerinde, deniz yıldızı ve deniz sarmaşığı süngerin düşmanlarıdır. Tropik denizlerde ise, bazı balık ve deniz kestaneleri süngeri kemirir ya da parçalarlar. Deniz kaplumbağaları da arada bir süngerden büyük parçaları ısırarak koparır. Ama çoğunlukla, iğne şeklindeki spikülleri ve bazı türlerin zehirli salgıları ile süngerler düşmanlardan korunurlar. Süngerlerin pek çok şaşırtıcı özellikleri vardır. 24 saat boyunca deniz suyunu süzgeçten geçirerek, kendi hacimlerinin 20.000 katı kadar denizsuyu depolayabilirler. Denizsuyunu süzme hızları saatte 200 litre denizsuyuna varabilmektedir.

CAM SÜNGERLERİ

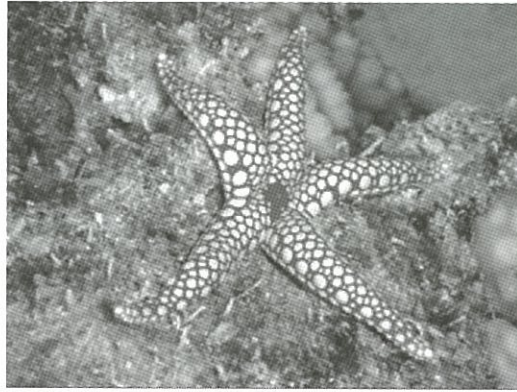
Dış yüzeyi parlak camdan oluşan bir bina düşünün...

Bu cam binanın temelleri öyle sağlam ki, en şiddetli depremlere dahi dayanabiliyor. Camları hiçbir darbeye kınılmıyor.

Henüz dünya üzerinde var olmayan böyle bir binaya okyanusların altında rastlamak mümkün. Bu sağlam binanın adı Venüs Çiçek Süngeri...

Bu cam süngerler bir karidesin yuva yapabileceği büyüklükte cam bina inşa ederler. Okyanus dibinde dünyanın en dayanıklı camını üretirler.

Batı Pasifik Okyanusu'nun 1.000 m derinliklerinde yaşayan bu süngerler zemine cam tellerle bağlanırlar. Bu şekilde bağlanan süngerler okyanus akıntılarna karşı koyarlar ve kopmadan yaşamlarını sürdürürler.

SÜNGERLERİN FAYDALARI

Süngerlerin savunma mekanizması olara kullandıkları kimyasal silahlar günümüzde tıp alanında birçok buluşa ışık tutmaktadır. Süngerlerden birçok alanda yararlanılıyor özellikle

ilaç yapımında süngerlerin savunma silahı olan zehirlerden faydalanılıyor. Süngerlerin ürettiği zehirler insan vücudunda değişik sistemlerde doğru kullanıldığında çok güzel sonuçlar ortaya çıkıyor.

Görünüş güzelliğinin yanı sıra süngerler çok yararlıdır. Günümüzde çoğu yerlerde yapay süngerler kullanılmasına karşın, doğal süngerlere olan talep azalmış değildir. Doğal sünger hiç damlatmadan daha çok suyu tutar, temizlenmesi kolaydır ve daha ağır işte daha uzun süre dayanır. Bu nedenle boyacı, cam silici ve seramikçiler doğal süngerleri yeğlerler.

SOSYAL DAYANIŞMA KULÜBÜ REHBER ÖĞRETMENİ BEKİR ERDOĞAN İLE SÖYLEŞİ

Bekir ERDOĞAN, Buket ULU, Ülkü BAKIR ve Elife ŞAYIN öğretmenlerimiz okulumuzun sosyal dayanışma kulübünde görev almaktadırlar. Bu görevde yer alan biyoloji öğretmenimiz Bekir ERDOĞAN ile yaptığım konuşmada;

-8 yıldır bu kulüpte görev almaktayım. Bu büyük ve kutsal görevde yer almaktan çok mutluyum. İnsanlara yardım etmek onları zor durumlardan kurtarmak gerçekten kutsal bir görevdir. Bizler yani kulüp üyeleri öğrencilerimizin maddî ve manevî olarak her zaman yanlarındayız. Her zaman yol göstermeye ellerinden tutmaya hazırız, yeter ki bizlere bir el uzansın! Diyor.

Anlaşıldığı gibi Kayseri Lisesi okul ailesi olarak her zaman birilerine destek vermeye açığız. Şu anda da kanser olan bir arkadaşımızın tedavi masraflarını karşılayabilmek için okulumuz çapında sosyal dayanışma kulübü bir kampanya başlatmıştır.

Hayat denen inişli çıkışlı bu yolda karşımıza birçok zorluklar çıkabilir. Çıkan bu zorlukları her zaman yenmek mümkün olmadığı gibi, bu zorluklara karşı direnmekte vardır. Hayat bu işte; yaşamasını çoğu zaman bilmediğimiz gudubet bir şeydir. Hayata bizler nasıl bakarsak aynı şekilde karşılık alırız. Bizlere bu yaşlarda sürekli rastlayan sorunlar öyle oluyor ki bizleri bu dünyadan alıp götürecek konuma geliyor. İşte, işte böyle zamanlarda ya ailemiz ya en yakın arkadaşımız yada bizi seven çevremiz yardımımıza koşuyor.

Biz Kayseri Lisesi olarak birilerine destek konusunda bir aileden, bir dosttan veya bir kardeşten farksızız. İnsanları girdikleri kötü ya da tehlikeli yollarda bırakmak yerine elimizi uzatıp her şeyin düzeleceği umudu ile hayata hazırlıyoruz. Sosyal dayanışma kulübü;adından da anlaşılacağı gibi insanların maddî manevî yönden birbirlerine yardımda bulunmasıdır. Bu kulüp insanlara birlik ve beraberlikle her şeyin üstesinden gelinebileceğini öğretmektedir. Bunun yanında insanların birbirine maddi manevi yardımların sonucunda dost elimizin her zaman omuzlarında hissettirmenin huzuruyla vicdan duygumuzu rahatlatır.

. Bu arkadaşımıza ufak da olsa bir yardımda bulunabilmek için okulumuz müzik öğretmenlerinden Mehmet Ali ŞAHİN'in gözetiminde düzenlenmiş olan konsere bir bilet almanız yeterli olacaktır.

İlginiz için şimdiden teşekkür ederim. Ayrıca özel olarak yardım etmek isteyen arkadaşımızın sosyal dayanışma kulübü başkanları Bekir ERDOĞAN ve Buket ULU öğretmenlerimize başvurmaları rica olunur.

Başta da belirttiğim gibi her zaman sorunlarımızı tek başımıza halledemeyiz. İhtiyaç duyarız; bir destek eline, mutlu edecek bir çift söze. İşte bu günlerde kimseniz olmasa bile unutmayın ki siz bir Kayseri Lisesi öğrencisisiniz ve dağ gibi yardım kulübü sadece sizin isteyeceğiniz bir yardımı bekliyor.

Okulumuzdan HABERLER

* Kütüphanecilik haftası dolayısıyla Nursel GÖKBELEN ve Ülkü OĞUZ gözetiminde Atatürk Haftası dolayısıyla okulumuz kütüphanesinde Atatürk kitapları sergisi düzenlenmiştir.

* Kültür edebiyat kolunda görev alan öğretmenlerimizin gözetiminde Atatürk'ü konu alan onun ilke ve inkılaplarını içeren bir sunum düzenlendi ve konferans salonunda bir oratoryo sahnelendi. Yine kültür edebiyat kolunun düzenlediği öğretmenler günü münasebetiyle şehit öğretmenlerimizi andık. Şehitler haftası nedeniyle vatan toprakları için toprağa düşmüş değerli şehitlerimizi anma programı düzenlenmiştir.

*Edebiyat Öğretmeni H. Meral GÜNEŞ gözetiminde 3-D sınıfı öğrencilerinden Gizem İLBASMIŞ ve Gamze ERGÜL'ün hazırlamış olduğu "Nevruzun Türk Dünyasındaki Yeri Önemi" konulu sunumlarının ardından okul bahçesinde davul zurna eşliğinde Nevruz kutlamaları yapıldı. Mehter Takımı gösteri yaptı.

* Ayrıca; 2-A sınıfı öğrencilerinden Özge YURDUŞEN, Fatma KILIÇ, Uğurcan ŞAHBAZOĞLU, Sefa GÜLTEPE, M. Volkan DÜZGÜN İstiklâl Marşı, Mehmet Akif Ersoy ve Çanakkale Zaferi'ni Kutlama ve Şehitleri Anma programı da Edebiyat Öğretmeni H. Meral GÜNEŞ gözetiminde düzenlenmiştir.

* Yine Edebiyat Öğretmeni H. Meral GÜNEŞ gözetiminde 3-F sınıfı öğrencilerinden Aysun BELİKBAŞI, Ayşe BELİKBAŞI, Fatma BOZDAĞ, Buket EROĞLU, Aylin AVCI, Kübra ÇINARYEL'in hazırlamış olduğu Türkçe'nin Kullanımındaki yanlışlıklar ve yabancılaşma ile ilgili bir sunum yapılmıştır.

* 10-B sınıftan Büşra OLGUN arkadaşımız il çapında yapılan "Nevruz" konulu kompozisyon yarışmasında birinci olmuştur.

* 3-D sınıftan Gizem İLBASMIŞ ve Gamze ERGÜL'ün hazırlamış olduğu okulumuz çapında yapılan 'Atatürk ve Dünya' konulu yarışmada ikinci olmuştur.

*Edebiyat zümre başkanı H.Meral GÜNEŞ'in hazırlamış olduğu Türk Dili ve Edebiyat yarışmasında finale kalan 2-C sınıfından Sümeyye KAYA, Demet KARAHAN, Merve TÜRKER; 10-F sınıfından Kübra YILDIRIM, Şehban KOLCU, Esra KEVSER 10-H sınıfından Zehra SUCAN, Azad AKÇAY ve Meltem ÖZCAN arkadaşlarımız 15 Mayıs Salı günü yarışacaklardır.

*Yabancı Dil Ağırlıklı sınıflar arasında Dilek BEŞDOK gözetiminde 2-D sınıfından Mehmet BİTGEN, Fatih KARABÖRK, Hasan GÖZÜTOK ve Merve ABA'nın ve 2-E sınıfından Onur TUNCTAN, Uğur YOLCI, Ömer Faruk ÖZÇELİK ve Mustafa BÜYÜKOCAK'ın katıldığı "Toplumun Kalkınması İçin Eğitim mi Para mı Önemlidir?" konulu münazarayı 'para' diyen 2-E sınıfı kazanmıştır.2-A ve 2-E sınıfından yine aynı arkadaşlarımızın katıldığı "Teknoloji Faydalı mıdır, Zararlı mı?" konulu münazarayı da 'faydalı' diyen 2-E sınıfı kazanmıştır. 2-E sınıfını başarılarından dolayı kutlar, başarılarının devamını dileriz.

*Öğrenciler arasındaki kardeşlik duygusunu pekiştirmek adına Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı, Prof. Dr. Şefaattin SEVERCAN tarafından 'Peygamberimizin Hayatı' konulu konferans verilmiştir

*Yeditepe Üniversitesi her yönü ile okulumuz öğrencilerine tanıtılmıştır.

*Erciyes Üniversitesi Hukuk Fakültesi tarafından şiddetli konu alan gençlerin hak ve hukukunu bildirmek amacıyla bir konferans düzenlenmiştir.

*Okulumuz Müzik öğretmeni Mehmet Ali Şahin'in gözetiminde konserler düzenlenmiştir Rock müzik grubu "Grup Meteor" ve Halk müzik grubu "Grup Düş" konserler vermiştir.

*Kanser olan arkadaşımızın hastane masraflarına katkılarından dolayı Kayseri Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'ne ve Emin Matbaa'ya çok teşekkür ediyoruz.

DUYURULAR

* 8 Mayıs'ta Samsun'dan çıkacak olan "Sevgi Bayrağı" 16 Mayıs'ta okulumuzda törenlerle karşılamak, aynı gece misafir edilecek, 17 Mayıs sabahı yine törenlerle uğurlanacaktır.

* Mayısın son haftasında yapılacak olan maddî durumu zayıf olan arkadaşlarımıza yardım amaçlı kermese katılımlarınızı bekliyoruz. (Ayrıntılı bilgi için Nurhan POLAT başvurmanız rica olunur.)

* 16-19 Mayıs "Gençlik Haftası" nedeniyle Atatürk kitapları standı açılacak.

* Mayısın son haftası içerisinde okulumuz bahçesinde müzik öğretmenimiz Mehmet Ali Şahin okulumuz Türk halk müziği korosu konser verecek ve ardından farklı gruplar eşliğinde konsere devam edilecektir. Bu konser biletlerinin ücretleri 11-D sınıfından Emrah ÇİMEN'in tedavi masrafları için kullanılacaktır.

* 19 Mayıs 1919 Atatürk'ü Anma ve Gençlik Spor Bayramı nedeniyle Beden eğitimi öğretmenimiz Alper TANRIKULU gözetiminde okulumuzdan 68 öğrencisi ile Katıldığı stadyum gösterisine bütün okul öğrencileri ve öğretmenleri davetlidir.

* 3-D sınıfı öğrencilerinin hazırlamış olduğu okulumuza veda günü olarak değerlendirilen

"3-D DESTANI"

Programına okulumuz öğretmen ve öğrencileri davetlidir.

Gizem İLBASMIŞ

D**L****Y****B****J**

HRFLAERİN SRIASI

Bir ignliiz üvnsertsinede ypalın arşatıramya gröe,

kleimleirn hrfalreiinn hnagi sırdaa yzalıdkılraı ömneli dğeliimş.

Öenlmi oaln brinci ve snonucnu hrfain yrenide omısaımyış.

Ardakai hfraliren sırası kriaışk oslada ouknyuorumş.

Çünkü kleimlrei hraf hraf dğeil bri btüün oalark oykuorumuşz.

Bakin nasıl da duzgün okudunuz, ilginç değil mi?

D**L****Y****B****J**

DUVAR YAZILARI

DUVAR YAZILARI

Bakanlar Kurulu'nun aldığı kararla hamilelik 6 aya indirilmiştir!

Bana karne notunu söyle sana babanın tansiyonunu söyleyeyim :))

Başına Gelenlerin Daha Korkuncu da olabilirdi . Mesela Benim Başıma Gelebilirdi

Bebeğinizin Altına Yapmasını İstemiyorsanız Çevirin Üstüne Yapsın!

Ben Bond... James Bond! Ben de Būdū İyyakenaa Būdū!

Beni bir sen anladın, sen de yanlış anladın.

Benzinlikte sigara içmeyiniz. Hayatınız ucuz olabilir ama benzin pahalı...

Bir erkek karısına arabasının kapısını açıyorsa, araba yeni demektir..

Bir zaman bu günün hangi gün olduğunu merak edersen bil ki ; bu gün yarından bir önceki gündür...

Boks sporsa, savaş olimpiyatıdır..

Bu erikSON, başka erik yok..

Bu tüp bebek hatalı; Hep gaz kaçırıyor...

Çöpleri Yere Atmayın! Havaya Atın... Bırakın Sorumiusu NEWTON Olsun

Güzellik Allah vergisidir, sivilce KDYsi.

Karnında fazla su vardı, adelerinde kireçlenme, böbreklerinde de demir fazlalığı... Beton gibiydi ama öldü!

Kaynanamı kaybettim. Görenlerin görmemezlikten gelmesi rica olunur....

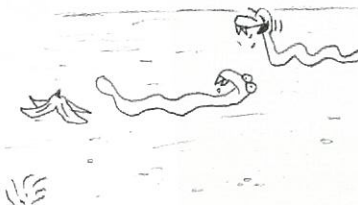
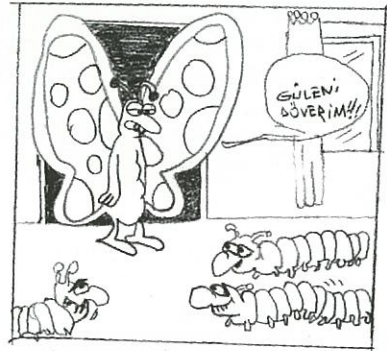
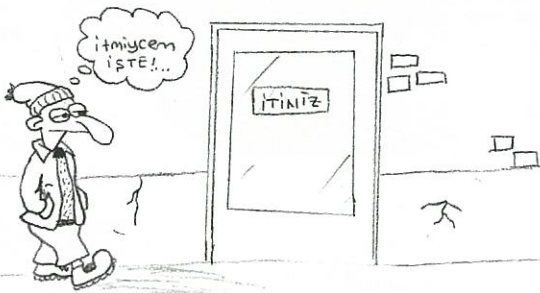
Kopya bir sanattır... Ama bizim hocalar sanattan anlamıyoo...

Matematik yeni bir deterjan mı?
Son gülen sen olacaksın, çünkü geç anlıyorsun.

İLGİ İSTİYORSAN HEMEN ÖL EL ÜSTÜNDE TAŞISINLAR...

DERLEYENLER

Hakan Bayraktar-Emre Bıyık-Mahmut Çelebier
11-B

Söylediler .....ve..... ÖLDÜLER

- Ohooo, doktorun her dediğini yapmaya kalksak açlıktan ölüürüz birader. Hadi yiyin,yiyyin. Afiyet olsun!
- Abi, ben bu arabayla gözü kapalı 180 yaparım be!
- Baksana, nötr olan tel bu muydu?
- Ulan,biz bugüne kadar kaç bomba imha ettik, biliyon mu? Çok konuşma da kes şu mavi teli
- Sayın seyirciler şimdi gösterimin en nefes kesici numarasını yapacağım; aslanın ağzına başımı sokuyorum....
- Arkadaş, ben denizde büyüdüm. Şimdi sana 30 metre dipten kum çıkarıyorum da gör.
- Teleferikten korkacak ne var hayatım. Sen hiç gazetelerde teleferik kazası okudun mu?
- Burası eskiden mayın tarlasıymış ama artık bi tane bile kalm...
- Korkacak bi şey yok yahu. Bu saatte tünelden tren geçmez.

- Şu önündeki arabanın fren lambaları neden bu kadar sarı ve parlak?
- Oğlum, bu mantarlar zehirli değil. Bak, ben nasıl yıyorum...
- Amma keskin virajmış be.
- Canım! Ne şirin köpeksin sen!
- Vay beee!..Ne kadar da yüksekmiş bu bina! İnsanlar..arabalar... buradan karınca gibi gözüküyor.
- Aklınca beni kandıracan diil mi? Elindeki tabancanın oyuncak olduğunu bilmiyor muyum sanki?
- Bu virajın ülkemiz için hayırlı, uğurlu olmasını diliyor, harfiyat çalışmalarını başlatacak ilk dinamiti patlatmak üzere düğmeye basıyorum...

**MAHMUT-EMRE-HAKAN
11-B (HEMMEH)**

BİLGİSAYARIN CİNSİYETİ

Amerika'da kadınlar ve erkekler bilgisayarın dişi mi yoksa erkek mi olduğunu tartışıyorlarmış...

Kadınlar bu aletin erkek olduğunu savunmuşlar. "Çünkü" demişler, "bilgisayarlar aslında sorunları çözmek için yaratılmış olmalarına rağmen ömürlerinin dörtte üçünü sorun yaratarak geçirirler.."

Daha da önemlisi, bunlardan bir tane aldığınız an, biraz daha sabretmiş olsaydınız çok daha gelişmiş bir modeline sahip olabileceğinizi görüp pişman olursunuz...."

Erkekler tabii tam ters görüşte... "Bilgisayar dişidir" diyorlar, "çünkü onun mantığını yaratıcısından başka hiç kimsenin anlaması mümkün değildir, bu bir.

Yaptığınız en küçük hatayı bile derhal hafızasına kaydedip tekrar tekrar önünüze koyar bu ikiii... Ve bir bilgisayar aldıktan kısa süre sonra fark edersiniz ki, bir o kadar daha parayı ona gereken aksesuarlar için harcamaktasınız, bu da üüüççç...."

**MAHMUT-EMRE-HAKAN
11-B (HEMMEH)**

Derleyen
Büşra GÜL / 9-E

GARİP ESPRİLER

Şansızlığa bak ! Elektriği Edison buldu ama faturalarını biz ödüyoruz.

Sana bir tane vururdum ama ! Dua et hayvanları koruma derneğindiyim.

-Yüksek okul mezunuyum. -Yaaa hangi Yüksek Okul ? -Ali Paşa İlkokulu. -Hani Yüksekokuldu ? -Evet Yüksekokul ! Tam 6 katlı !!

Yangın dolabını açmışlar ne olmuş ? Yang çok kızmış !!!!!

Senin koluna rüzgar işlemez. -Neden ? -Saatinde Yel-Kovan var o yüzden !

Elmanın teki diskoya gitmiş,neden ? Kurtlarını dökmek için !!

En acı on nedir ? Biberon !!!!!

Taksime artık bina yapmasınlar...Gitsinler başkasının taksisine yapsınlar !!!

Terazi ile diş macunu arasındaki fark nedir? Teki tartar, teki anti tartar

Hakkımızı arıyoruz. (Hakkı'nın arkadaşları)

Bir adam düşmüş,karısı gerçek!

Beş bin kere söyledim abartmayı bırak diye.

Gülü seven dikenine katlanır, kaktüs sevenin vay haline.

İnsanlar üçe ayrılır: sayı saymayı bilenler, sayı saymayı bilmeyenler.

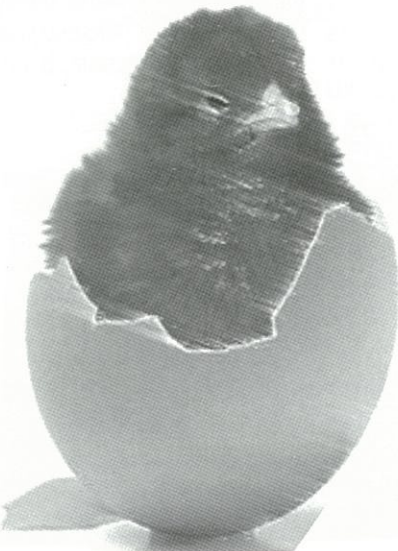
Sana bir kılık yapayım, kollarını koyarsın.

Benim için hayatta 8 önemli şey vardır: Pamuk prenses ve yedi cüceler.

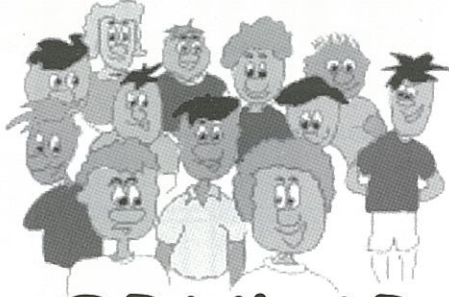
Asansör bozuktur. En yakın asansör karşı apartmandadır.

Mahmut ÇELEBİER

5533 / 11-B

ŞAŞIRTICI

SORULAR

- 1-Hangi Eve giren kolay kolay çıkamaz?
cevap: Hapishane
- 2-Hangi bebeğe mama yedirilmez?
cevap: Gözbebeği
- 3-Hangi devlet markalıdır?
cevap: Danimarka
- 4-Bülbülü altın kafese koymuşlar ne demiş?
cevap: Avukatımı isterim
- 5-Bir Japon ne zaman hoş çakal der?
cevap: Türkçeyi öğrendiği zaman
- 6-En çok çalınan şey nedir?
cevap: Zil
- 7-İzmir'e niçin gideriz?
cevap: İzmir bize gelemediği için
- 8-Çiğnenmeden yenen şey nedir?
cevap: Dayak
- 9-Küçük fincan içi dolu mercan?
cevap: Göz
- 10-Bir kadın araba sürerken hep gülermiş, neden?
cevap: Güle güle kullan demişler de ondan.
- 11-Kumbaranın büyüğüne ne denir?
cevap: Banka
- 12-Balık neden yüzer?
cevap: Yürümeyi bilmediği için
- 13-Üzerinde ot bitmeyen bahçe hangisidir?
cevap: Fenerbahçe
- 14-Kuşların palavracısına ne denir?
cevap: Atmaca
- 15-Kuşların acemisine ne denir?
cevap: Çaylak
- 16-Uykuyu çok seven hayvan hangisidir?
cevap: Zebra, çünkü pijamalarını hiç çıkarmaz.
- 17-Uçan sığira ne denir?
cevap: Sığırcık
- 18-Una kan koyarsak ne olur?
cevap: Kanun
- 19-Dolapların gözleri kapatılmazsa ne olur?
cevap: Açıkgöz olur
- 20-Fazla kızdırmaya gelmeyen ilimiz hangisidir?
cevap: Tokat

MAHMUT-EMRE-HAKAN
11-B (HEMMEH)

...:::YILIN TELESEKRETER MESAJI:::...

Konumuz California'daki Pacific Palisades adlı okul.. Burada okuyan çocukların velileri, bütün okulu ve öğretmenleri dava ediyor, çünkü bütün dönem boyunca 15 ile 30 gün arasında devamsızlık yaptıkları halde çocuklarının derslerden kalmalarını kabul etmiyorlar.. Velilerin neredeyse tehdide varan itirazlarıyla baş edemeyen okul yönetimi, en sonunda telesekreter mesajını aşağıdaki şekilde değiştiriyor, ve "YILIN TELESEKRETER MESAJI" ödülünü kazanıyor.

"Merhaba! Pacific Palisades'e hoşgeldiniz. Bu bir otomatik mesajdır. Lütfen seçenekleri tek tek dinleyerek istediğiniz departmanla ilgili tuşa basınız.

- Çocuğunuzun neden devamsızlık yaptığı konusunda yalan söylemek için 1'e
- Çocuğunuzun neden ödevlerini yapmadığı konusunda yalan söylemek için 2'ye
- Bizim hangi konularda işe yaramadığımızı belirtmek için 3'e
- Evinize gönderilen ve alıcı imzanız üzerinde olduğu halde almadığınızı iddia ettiğiniz uyarı mektupları için 4'e
- Müdür ve diğer yetkililere küfür etmek için 5'e
- Çocuğunuzun her sabah en az 10 dakika bekleyen okul otobüsü hakkındaki şikayetleriniz için 6'ya
- Süper kabiliyetli mükemmel çocuğunuzun beceriksiz öğretmeninden yakınmak için 7'ye
- Biraksanız bütün okulu yiyecek çocuğunuzun yetersiz bulduğu okul menüsünden şikayet etmek için 8'e basınız
- Çocuğunuzun gerçek bir dünyada yaşadığının farkındaysanız ve sorumluluk almayı öğrenmesini istiyorsanız, bunun için de ona verilen ödevleri zamanında ve tam olarak yapmasının çok önemli olduğuna inanıyorsanız, ayrıca eğitimin ilk önce ailede başladığının bilincindeyseniz, artık telefonu kapatabilirsiniz.. iyi günler dileğiyle.

MAHMUT-EMRE-HAKAN
11-B (HEMMEH)

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												

SAĞDAN SOLA

- II. Tanzimat Dönemi Edebiyatı roman yazarlarından Recaizade Mahmut Ekrem'e ait olan ilk realist romanımız.
- XI. ve XIV. yüzyıllar arasındaki Orta Türkçe.
- Vilayet. seyrek, ara sıra.
- XIX. yüzyılda yaşamış, Erzurumlu olduğu için adı bununla birlikte anılan ünlü bir halk ozanımız. Üzerinde su muslukları bulunan, porselen, emaye, sac vb.nden yapılmış, el, yüz, bulaşık yıkamaya yarar, çukur yer veya eşya.
- Tanrı'ya yalvarma, yakarış için söylenen dinî metin. - Kendisinin olan bir şeyi, yasaya uygun olarak dilediği gibi kullanabilen kimse, sahip. - Bazı ayet ve sureleri içeren dua kitabı.
- "Rumî" sözcüğünün ünsüzleri. İlave. "Türk Astronomi Derneği"nin kısaltılmışı. Olumsuzluk bildiren Farsça bir ön ek.
- Okuyup yazması olmayan. Kinakinadan elde edilen ve sıtmanın tedavisinde kullanılan beyaz alkaloit.
- Birçok kalın direk yan yana bağlanarak yapılan, düz ve korkuluksuz deniz veya ırmak taşıtı. Yedi Meşaleciler topluluğunun da bir üyesi olan şairimiz (Sabri ..... Siyavuşgil). - Karşık renkli, çok renkli.
- Doğu kaynaklarında Saka olarak bilinen, Avrasya'da antik çağda kurulmuş bir Türk devleti. Yemek, yiyecek.
- Birbirinin aynı olan veya birbirine çok benzeyen iki şeyden her biri, benzeri. Tekelci sermaye piyasasında, birtakım ticaret, üretim kuruluşlarının, genellikle kazanma veya başka kuruluşlara karşı tutunabilme vb. amaçlarla aralarında kurdukları dayanışma birliği.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Servet-i Fünûn döneminde yaşadığı hâlde bağımsız kalan, halk dilini canlı ve kısa cümlelerle kullanan, şiir, fıkra, gezi, anı, tarih gibi çeşitli türlerde eserler veren ve ilk fıkra yazarımız olarak kabul edilen sanatçımız.
- Radyumun simgesi. - Fizikte ışık şiddeti birimi. Bir işte başta gelen.
- Soyadı Kurosava olan, Japon sinemasının imparatoru unvanına sahip, Yedi Samuray, Kanlı Taht, Dersu Uzala gib filmi bulunan, 1976 yılında en iyi yabancı film Oscarını alan, Japon film yönetmeninin ilk adı. - Bir devletin egemenliği altında bulunan toprakların tümü, diyar, memleket.
- Yavru, çocuk. İlaç, merhem. - Geçim sağlamak için herhangi bir alanda yapılan çalışma, meslek.
- Zamanın bölünemeyecek kadar kısa parçası, lahza. Bilgelik, Tasavvufî Halk şiirinde bir nazım türü.
- Ölü gömülen yer, gömüt, mezar, kabir. Duman lekesi.
- Çoğunlukla valilerce yönetilen ve yönetim bakımından tür bağımsızlığı olan büyük il. - Dedelerden ve büyük babalardan her biri.
- Ayrılrken birbirine selam ve esenlik dileme. Baharat veya güzel kokular satan kimse veya dükkân.
- Acele. Bir binek hayvanı.
- Yaş, meslek, toplumsal durum vb. bakımından birbirine eşit olanlardan her biri. Mektup.
- Çobanaldatan kuşu.
- Ad belirtilerek yapılan.

BULMACA
SÖZCÜK AVI

E	M	E	V	L	A	N	A	İ	H	Y	E	Ş	D	Ş	M
K	E	M	A	L	T	A	H	İ	R	D	İ	V	İ	A	E
R	S	Ö	Z	D	E	K	I	Z	L	A	R	L	V	İ	H
İ	N	T	İ	B	A	H	E	Y	L	Ü	L	F	A	R	M
L	E	Y	L	A	İ	L	E	M	E	C	N	U	N	E	E
K	U	L	A	H	A	Y	R	A	B	A	T	Z	A	V	T
Ü	İ	İ	M	Z	İ	Y	A	P	A	Ş	A	U	B	L	R
Ç	H	D	E	V	L	E	T	A	N	A	H	L	İ	E	A
Ü	A	E	K	Ş	E	Y	Ş	İ	N	A	S	İ	M	N	U
K	R	M	K	A	Z	A	F	E	R	N	A	M	E	M	F
A	N	H	I	T	A	R	I	K	B	U	Ğ	R	A	E	A
Ğ	A	A	M	P	E	Y	A	M	İ	S	A	F	A	S	H
A	M	K	A	R	A	B	İ	B	İ	K	Ş	İ	N	İ	T
D	E	V	N	A	B	İ	Z	A	D	E	N	A	Z	I	M

Aşağıda verilen yazar ve eserlerinin adlarından oluşan sözcükler yukarıdaki tabloda sağdan sola, yukarıdan aşağıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir. Bu yazar ve eserlerinin adlarını tablodan bulunuz.

1. Mevlânâ – Mesnevî
2. Fuzûlî – Leyla ile Mecnun
3. Namık Kemal – İntibah
4. Şinasi- Şair Evlenmesi
5. Kemal Tahir – Devlet Ana
6. Nabizade Nazım – Kara Bibil
7. Tarık Buğra – Küçük Ağa

8. Peyami Safa – Sözde Kızlar
9. Ziya Paşa - Zafername
10. Nabi - Hayrabat
11. Mehmet Rauf - Eylül
12. Ahmedî - Divan
13. Şeyhî - Harname

Bulmacaları Hazırlayan:
Huri Meral GÜNEŞ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

FEDERAL
OTOMOTİV

VOLKSWAGEN

SKODA

SEAT

Audi

Fatih BAYRAM - Tuncay GÜVENÇ
0537 283 20 30 0537 409 69 69
(Acil Servis)

Özel Servis ve Yedek Parça

Osman Kavuncu Cad. Şekerciler Sit. 7. Sok. No:11
Tel: (0352) 331 43 23 KAYSERİ

BOLAT GÜMÜŞ

Yunus ÖZCAN
(0535) 483 46 58

Osman BOLAT
(0.536) 361 85 22

Mağaza : Nazmi Toker Cad. Gazioğlu Çarşısı Alt Kat No.15 KAYSERİ

SARRAF ADNAN
Altun ve Mücevherat İşleri

Adnan Bayındır - Önder Bayındır

Tel. : 0.352 221 35 36

Nazmi Toker Cad. No. 12
S.S.K. Karş. - KAYSERİ

DEVELİ Sertler Sarraf

H. Hüseyin - Zeki Sert

GSM : 0.532. 724 67 26
TEL-FAX : 231 87 61
KAZANCILAR ÇARŞISI
GAZIOĞLU İŞHANI NO.4
KAYSERİ

ÖZTOPRAK
NİŞAN & DÜĞÜN MAĞAZASI

Cevdet ÖZTOPRAK

Uzun Çarşı Girişi
No: 82 KAYSERİ
Tel: 0.352 231 12 80
Şube Tel: 232 59 56

GRAND NEHİR
TURİZM SEYAHAT AÇENTASI

Seyitgazi Mah. Nuh Naci Yazgan Cad. Günay Apt. No: 10 Kat:1/6
Tel: (0 352) 231 99 44 - 231 99 59 KAYSERİ

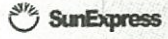
THY

ONUR AIR

PEGASUS

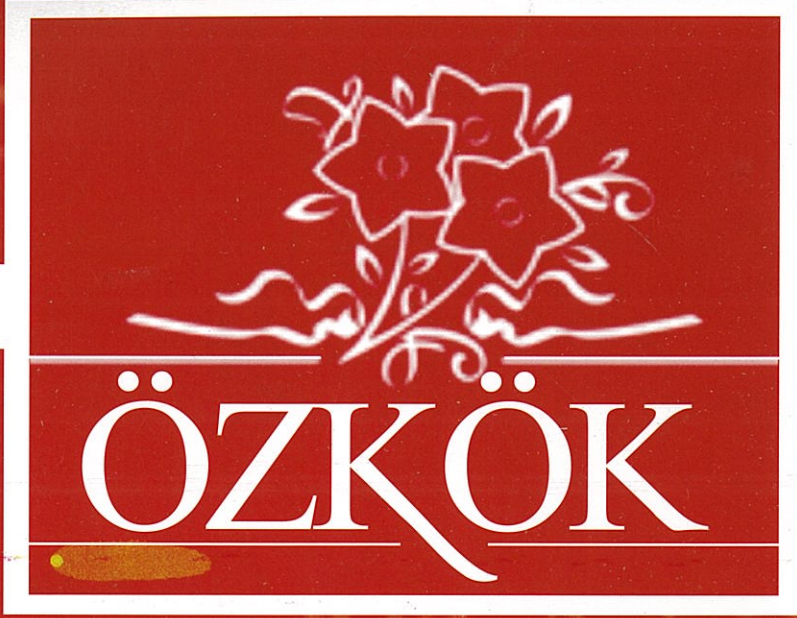

SunExpress

Jollytour

Rent a car

Özkök Mağaza

Nişan ve Düğün Çeşitleri
Bayan Kıyafetleri Erkek Kıyafetleri
Perde Çeşitleri

Kazancılar Cad. Uzun Çarşı No. 76-78 KAYSERİ / TÜRKİYE
TEL : +90.352. 232 42 32 FAX : +90.352. 231 35 27
ozkok@ozkokmagaza.com - www.ozkokmagaza.com

“ Sizin için güvenilir kapılar açtık ”

Merkez:

Sivas Cad. Duygu Apt. No:21/C

Tel: 0.352 222 62 02

Fax: 0.352 222 85 62

Şubelerimiz: BELSİN - TALAS - DÜVENÖNÜ ŞEKER

“ Unutulmayacak anları

gelin bizimle paylaşın ”

Serçeönü Mah. Pervane Cad. Gönen İş Merk. Kat: 1 No: 4

Tel: 0.352 222 11 44 - 222 90 91

Fax: 0.352 222 64 54